

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 293

CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY MORNING, DECEMBER 14TH, 1932

LETO XXXIV — VOL. XXXIV

Paris ne plača

Paris, 14. decembra. Zbornica poslancev francoskega parlamenta je zavrgla vlado ministrskega predsednika Herriota radi vojnih dolgov. Nadalje je zbornica odredila, da Francija ne sme plačati Zedinjenim državam nobenega obroka na vojne dolgove, razven ako se Amerika vnaprej zaveže, da dovoli v revizijo vojnih dolgov. Ta odločba je bila sprejeta s 380 glasovi napram 57. Glede zaupnice je pa glasovalo 402 poslancev proti in le 187 za. S tem je morala sedanja francoska vlada odstopiti, in Francija ne bo plačala obroka, ki zapade 15. decembra.

Pivovarji in kuharji žganja se ne bi smeli mešati v kongresne posle

Washington, 13. decembra.—Kongresman La Guardia iz države New York je včeraj nastopil pred kongresnim preiskovalnim odborom, ki ima v pretresu predlog za dovolitev postavne pive. V jako ostrem govoru je La Guardia povdarjal, da se pivovarji in kuharji žganja nikakor ne bi smeli vmešavati v posle kongresa, ker se zna zgoditi, da bodo vse pokvarili. Prohibicija še nikakor ni mrtva v Ameriki, in suhači znajo izkoristiti vsako priliko in nerodni korak, ki ga bodo naredili mokri, da nahujskajo volivce proti zopetni dovolitvi opojne pijače. Pivovarji in distilerji ne bi smeli imeti nobene besede, ko se bo delala postava za pivo in vino. Kongres naj sam uredi vse potrebno kot vidi, da razmere zahtevajo. Nadalje je La Guardia izjavil, da pivovarji nikakor ne smejo delati velikih dobičkov od pive, ko bo slednje dovoljeno. Vlada naj gleda, da dobi svoj del v davkih, a kontrolirati bi morala tudi cene, da ne bo narod izkoriščen.

Industrijske novice

Iz Londona se poroča, da namerava angleški kapital vložiti nekako \$100,000 v podjetje Cleveland Electric Illuminating Co., ki oddaja elektriko Clevelandčanom. Povpraševanje po delnicah omenjene družbe je zelo veliko, zlasti odkar je American Steel & Wire družba naznanila, da bo dobivala od omenjene družbe za \$1,000,000 električne sile na leto. Delnice Illuminating družbe so se prodajale včeraj po 106, najvišja svota od leta 1928. Pred šestimi meseci je bila cena 91. Illuminating kompanija poseduje za \$50,000,000 delnic, in ima izvrstno urejeno poslovanje.

Lakewood zapira šole

Predmetje Lakewood je sklenilo zapreti 4. februarja Wilson javno šolo na Warren Rd. Pomanjkanje denarja je prvi vzrok, da je bila mestna vlada prisiljena zapreti šolo. To je že drugi korak, ko je Lakewood mestna zbornica skratila šolski pouk. Božične počitnice v Lakewoodu bodo namreč trajale štiri tedne namesto dveh. Učitelji v tem času ne dobivajo plače.

Javni dolгови

V desetih letih se je dolg Cuyahoga okraja povečal za 106 odstotkov. Leta 1922 je znašal dolg \$12,000,000, danes pa znaša \$25,800,000. Ta dolg je tudi kriv, da moramo plačevati tako visoke davke.

Zanimive vesti iz življenja naših ljudi po ameriških naselbinah

Znano Deličkovo dvorano je v pondeljek prevzel rojak John Gabriel v Milwaukee. Družina Deliček po očetovi smrti ni mogla sama zmagovati velikega dela, ki je združen z vodstvom dvorane.

V cvetju mladosti, stara 21 let, je v Milwaukee umrla Ana Zajc, od jako poznane družine Zajc v istem mestu. V Milwaukee je tudi umrla Alojzija Sebanc, rojena Pečak, stara komaj 34 let. Doma je bila iz vasi Stopiče pri Novem mestu. Zapuška moža, sina in hčer. V Ameriki se je nahajala komaj dve leti.

V West Allis, Wisconsin, je umrla rojakinja Mrs. Agnes Pogacar, ki je podlegla poškodbam dobljenimi v neki prometni nesreči pred 6 meseci. Stara je bila šele 38 let in doma iz vasi Mustečno pri Makovljah. Zapuška moža in dva sina.

V Milwaukee se je poročil znani podjetni popravljalec avtomobilov, Mr. Frank Perko z Miss Angelino Remsko.

V Detroitu je umrl bivši dolgoletni slovenski trgovec na Calumetu, rojak Math Samida. Pred kakimi desetimi leti se je Samida s svojo ženo preselil iz Calumeta v Detroit. Čudno naključje je hotelo, da sta oba, on in njegova soproga izgubila po eno nogo radi bolezni. Obema je bila noga odrezana nad kolonom, in kdor ju je videl skupaj v tem položaju, sta se mu zasmilila. Ranjki Samida je bil star že bližje 80 let, in zapuška soprogo ter več otrok.

Raba bajonetov v petrolejnem boju neustavna

Washington, 13. decembra.—Najvišja sodnja Zedinjenih držav je danes odločila, da governer države Texas, gov. Sterling, ni ravnal ustavnim potom, ko je poslal vojaštvo na petrolejna polja, da so pazili, da se ni pridelalo več kot 100 sodov petroleja na dan. Governer nima te ustavne pravice in pridelek petroleja se ne more omejiti z bajoneti, je odločila najvišja sodnja.

Koledarji za leto 1933

Kakor zadnja leta, tako bo delil tudi letos brezplačno lepe stenske koledarje Louis L. Ferofo, pogrebnik v Newburgu. Vsako leto so bili ljudje v splošnem zadovoljni s koledarji. Priprani smo, da letošnji koledarji bodo najlepši, ker so veliko izboljšani in bolj pripravljeni za izstanjavanja, kakor druga leta. Koledarji bodo raznešeni po newburški naselbini in okolici. Kdor ga slučajno ne bi dobil, naj se oglasi pri svojem trgovcu ali pa naravnost pri Louis Ferofoliatu. Za trgovine, dvorane in druge lokale so koledarji večje oblike.

Dr. št. 47 SZZ

Podružnica št. 47 Slov. ženske Zveze je izvolila sledeče uradnice za leto 1933: predsednica Alojzija Zidanič, podpreds. Marie Železnik, tajnica Helen Tomažič, blagajničarka Antonija Dolinar, zapisničarica Karolina Mauser. Nadzorniki: Ida Brožič Jr., Frances Bricel, Kristina Cergol.

Kremžar umrl

Umrl je sinoči Andrew Kremžar, star 58 let, stanujoč na Halle Ave. Podrobnosti poročamo jutri.

V zvezni blagajni je vedno manj denarja. Davki se slabo plačujejo

Washington, 13. decembra. Zakladniški tajnik Mills, je poslal kongresu posebno poročilo, iz katerega je razvidno, kako so se dohodki ameriških državljanov skrčili tekom let 1930 in 1931, tako da je bil kongres prisiljen upeljati nove davke, ker od dohodninskega davka, ki je bil glavni vir vladnih dohodkov, ne dobiva več dovolj denarja. Najbolj se je znižalo število onih davkoplačevalcev, ki so plačevali letno \$100,000 ali več dohodninskega davka. Dočim je bilo v letu 1928 še 15,780 takih davkoplačevalcev, je v letu 1931 padlo njih število na 6152. Število davkoplačevalcev, ki so imeli od \$5,000.00 letnih dohodkov naprej, se je znižalo za 28 odstotkov, dočim so se davki zmanjšali za 44 odstotkov. Zakladniški tajnik izjavlja, da so padli dohodki oseb, ki so zaslužile na leto \$5000.00 ali več od \$16,299,000,000 na \$10,199,000,000 v letu 1930 in za nadaljnih štiri milijarde v letu 1931. Tajnik zakladnice Mills pravi, da bo znašal deficit zvezne blagajne v letošnjem poslovnem letu več kot \$1,000,000,000, dasi so bili uvedeni novi davki. Mills je naprosil kongres, da pridrži en cent davka na galon gasolina, ker je to sigurni dohodek vlade. Prvotno so nameravali ta davek odpraviti s 1. junijem. Davek nosi zvezni vladi \$137,000,000 na leto.

Mleko in pivo

Washington, 13. decembra.—Pred kongresnim odborom, ki se peča s predlogom, da se upelje dobro pivo, je pričelo včeraj več ducatov žensk, ki so napredale predlog za pivo in zahtevale, da se mesto piva ljudem raje preskrbi za mleko otrokom. Ženske so bile tako bojevite pred kongresnim odborom, da jih je moral načelnik Rainey zaporedoma svariti, da se dostojno obnašajo. Danes bodo ženske gotove s pričevanjem pred odborom, nakar bo zaslišanje sploh končano, in kongresni odbor bo pripravljen predložiti zbornici predlog za postavno upeljavo vina in pive. Postava bo skoro gotovo sprejeta v obeh zbornicah kongresa, toda se pričakuje od Hooverja, da bo vetiral, ali pa da bo prišla zadeva pred najvišjo sodnijo.

V bolnico

Mr. Jakob Mencin, 1752 E. 41st St., je bil odpeljan v Lakeside bolnico, kjer se nahaja v kritičnem položaju. Pred par tedni si je zlomil levo nogo, in ker se ni dobro zdravila, se je moral Mr. Mencin podviti v bolnico in podvreči operaciji. Obiski sočasno prepovedani.

Vest iz domovine

Mrs. Angela Bogolin, 6908 Bailliss Ave., je dobila iz domovine žalostno vest, da ji je v vasi Olševek umrl njen ljubi oče Aleš Sajovec, v jako častitljivi starosti 89 let. Po domače so mu rekli "Udamovč." Tu zapuška eno hčer in sina, in v stari domovini sina in hčer. Mir njegovi duši!

Inventorij

V mnogih tovarnah v Clevelandu so začeli z inventarjem in ostale lastnine, in to je povzročilo, da v mnogih tovarnah, kjer bi sicer delali, zaenkrat ni dela. Po novem letu se pričakuje, da začne najmanj 10,000 delavcev z rednim delom.

Hoover obtožen

Washington, 14. decembra. V zbornici poslancev je bil danes z vsvo resnostjo vložen predlog od strani republikanskega kongresmana McFaddena iz Pennsylvanije, da se obtoži predsednika Hooverja radi njegovega poslovanja z vojnimi dolgovi. Zbornica je en čas poslušala predlog in izvajanje kongresmana McFaddena, potem pa je prešla na glasovanje ali se naj Hoover sedaj obtoži ali ne. S 361 glasovi proti osmim je bil predlog odklonjen. Odkar je bil obtožen predsednik Andrew Johnson, ki je sledil Lincolnu, ni bil še stavljen enak predlog v kongresu.

Mehikanci so pregnali odlično ameriško pisateljico iz svoje dežele

Mexico City, 13. decembra.—Naselniški oddelek mehikanske vlade je danes odločil, da mora znana ameriška romanopisateljica in žurnalistinja, Edna Ferber, ven iz Mehike, ker je šla v svojih napadih na Mehiko predaleč. Naselniški oddelek mehikanske vlade je storil ta korak na priprobo zveze mehikanskih lastnikov hotelov radi nekega članka, katerega je Edna Ferber pred kratkim napisala v magazinu Cosmopolitan. Vplivni mehikanski časopis "El Grafico Universal" piše: "Miss Ferber je osramotila naš narodni značaj, razžalila našo gostoljubnost in naša čuvstva. Nahajala se je v blatu, ne da bi dvignila svoje krilo iz blata." Vlada se je pa glede Miss Ferber izjavila: "Ko je prišla Miss Ferber v Mehiko, ji je vlada postregla na vse mogoče načine. Kljub temu, da smo ji izkazali vsako mogočo gostoljubnost, pa je napisala, da je Mehika dežela umazanih psov in polna bolh in uši, da nima dobrih hotelov in restavrantov. Raditega je vlada odločila, da Miss Ferber ne more več v Mehiko."

100,000 delavcev zaposljenih pri igračah

Washington, 13. decembra. Pomožni tajnik za trgovino dr. Klein je izjavil, da je letos veliko večja zahteva po igračah za Božič kot druga leta. Vrednost v Ameriki produciranih igrač znaša letos \$170,000,000, in 100,000 delavcev je bilo pri izdelovanju igrač zaposljenih. Jako malo igrač je bilo letos importiranih.

Smrtna kosa

V pondeljek je preminula v mestni bolnici rojakinja Johana Blatnik, rojena Novak, stara 67 let. Doma je bila iz vasi Ponikve pri Ribnici. V Ameriki je bivala 40 let. Tu zapuška tri sinove in dve hčeri. Ranjka je bila članica dr. sv. Vida št. 25 KSKJ in društva Slovak Grove št. 84 WOW. Truplo ranjke se nahaja pri zetu Antonu čič, 799 E. 100th St., kjer je tudi živila več let, in odkoder se bo vršil pogreb v četrtek zjutraj ob 9. uri v cerkev sv. Alojzija na 109. cesti. Naše iskreno sožalje preostali družini, ranjki pa naj bo rahla ameriška zemlja!

Hupp avto tovarna

Poznana Hupp avto tovarna v Clevelandu naznanja, da bo do konca leta najela 600 delavcev. Družba je dobila precej naročil.

Nekaj važnih sklepov seje slovenskega demokratskega kluba v 32. vardi

Na letni seji Slovenskega demokratskega kluba v 32. vardi je bil izvoljen sledeči odbor za leto 1933: Louis Turk, predsednik; George Turek, podpredsednik; Louis Dugar, tajnik; Jim Šepic, blagajnik; John Trček, zapisnikar; nadzorniki: Frank Gubanc, Anton Vehovec, John Prišel. Odbor za resolucije: Louis Jerkič, Frank Oblak, Lovrenc Leskovec. Publicijski odbor: Mike Lah, John Rožanc in Frank Oblak. Drugi odborniki: John Tomazič, John Lokar in Anton Jerman. Nadalje je bila pri letni seji sprejeta resolucija, ki se pošlje na eksekutivni odbor demokratske stranke in obenem na governerja White, da posreduje, da se imenuje na izpraznjeno mesto sodnika na mestni sodnji Slovenca, Mr. Frank J. Laucheta ali Mr. John L. Mihelica. Sklenilo se je tudi, da se pošlje na governerja države Ohio resolucijo, v kateri se ga pozivlje, da imenuje dr. H. M. Turka, ki je brat predsednika demokratskega kluba 32. varde, na izpraznjeno mesto superintendenta Lima državne bolnice, kjer se dr. Turk nahaja kot začasni vodja državne bolnice. Slovenski demokratski klub 32. varde je najbolj aktivni demokratski klub v Clevelandu. Kljub potežkočam klub sijajno napreduje in upamo, da dobi v kratkem še boljšo bodočnost.

Naša stavba

Četudi je nekaj mrzlo, pa naši umetniki v zidanju kar naprej gradijo novo poslopje za uradne prostore "Ameriške Domovine." V torek smo opazili mojstra Belingerja, ki je začel z granitom pri pročelju. Kjer Belinger začne, tam se dobro delo naredi. Naš John Mole, kontraktor, skrbi, da se delavcem pridno kuri, da jih preveč ne zebne, kontraktor "Mike" Satkovič pa s sokolskim očesom gleda, da je vse v redu. V resnici se mora dati priznanje kontraktorju Moletu in Satkoviču, ki tako vestno in natančno vodita vso gradnjo. Izvrstna bo hiša, katero bosta ta dva zgradila. Mr. Mole je bil kontraktor naše tiskarne pred nekaj leti, dočim je Mr. Satkovič vodil gradnjo S. N. Dcma v Clevelandu.

Zopet doma

Pohodniki lakote so se vrnili iz Washingtona v Cleveland preteklo nedeljo, nekateri pa šele v pondeljek in torek. Nihče nima prijazne besede za Washington.

Novi uradniki

Dr. Lipa št. 129 S.N.P.J., je pri svoji glavni seji izvolilo sledeče uradnike za leto 1933: predsednik Jos. Trebec, podpredsednik Ivan Avsec, tajnik Joseph Ban, blagajnik Frank Mahnič, zapisničarica Mary Mahnič. Nadzorniki: John Sivce, Frank Sot in Ivan Avsec. Bolniški nadzornik: John Jager ml., zastopnik za clev. federacijo SNPJ Frank Mahnič. Zastopnik Kluba društev SND: Ivan Avsec, zastopnik za delniško sejo SND: Joseph Trebec. Zdravniki: dr. Kern, dr. Oman in dr. Perme. Zastopnika za brezposelno akcijo: Joseph Trebec in Frank Mahnič.

Letna seja

Dr. sv. Helene, št. 193 KSKJ ima v četrtek 15. decembra svojo letno sejo.

Predsednik Hoover je na drastičen način spreminil poslovanje vlade

Washington, 13. decembra.—Predsednik Hoover je odredil drastično zapoved, da se mora poslovanje v raznih vladnih oddelkih temeljito spremeniti. Radi te odredbe Hooverja se bo potrebovalo tri nadaljne pomožne vladne tajnike in nastala bo konsolidacija 58 dosedaj neodvisnih uradov. Enaka odredba bi morala že zdavnaj priti v veljavo, toda so odlašali z njo od leta do leta. Računa se, da bo radi konsolidacije raznih uradov prihranilo vsako leto stotine milijonov dolarjev. Ti uradi so dosedaj porabili letno nekoliko \$700,000,000 za svoje poslovanje, in računa se, da bo od te vsote najmanj \$200,000,000 prihranjenih. Izredno povelje predsednika pride v veljavo tekom 60 dni, 10. februarja, ako kongres morebiti na prepove predsednikove odredbe. Novo izvoljeni predsednik Roosevelt se je izjavil že v juniju mesecu, da bo njegova prva naloga konsolidiranje raznih uradov, ki so nepotrebni, toda v tem ga je sedaj prehitel predsednik Hoover. Računa se, da se je prav po nepotrebno letno trošilo \$200,000,000 v raznih nepotrebni uradih.

Bivšega kajzerja so hoteli umoriti

Doorn, Nizozemska, 13. decembra. Policija je tu prišla nekega dobro oblečenega moškega, srednje starosti. Prvotno je bil prijet po uslužbencih v Doorn gradu, kjer biva bivši nemški kajzer. Dobili so pri njem revolver in bodalo. Mož je skočil preko ograje gradu in se skrivil v kleti ter čakal na pripravi trenutek.

110,000 podpisov

V Columbus je dospelo te dni 100,000 podpisov, s katerimi državljanji zahtevajo, da državna postavadaja upelje zavarovalnico zoper brezposelnost in starost. Kot se nam sporoča bo tozadevni predlog vložen v državni zbornici prvi teden v januarju, in če državna zbornica predloga ne bo sprejela, tedaj se bodo nabrali nadaljni podpisi, in zadeva starostne in brezposelne zavarovalnine bo šla prihodnji november na splošno glasovanje v vsej državi.

Novi uradniki

Dr. Glas Clev. Delavcev št. 9 SDZ je izvolilo sledeči novi odbor za leto 1933: predsednik John Levstek, podpredsednik Frank Lesar, tajnik Joseph Ponikvar, 1030 E. 71st St., blagajnik Leo Novak, zapisnikar Jos. Arko. Nadzorniki: Ignac Jeraj, Frank Bittenc, Jos. Lovšin. Zastopnika za združena društva: John Modic in Frank Bogovič. Zdravnika: dr. F. J. Kern in dr. Louis Perme.

Dr. Naš Dom, št. 50 SDZ

Dr. "Naš Dom," št. 50 SDZ. je izvolilo sledeče nove uradnike za leto 1933: predsednik John Požar st., podpredsednik Martin Orehovec, tajnik Frank Štemberger, blagajnik Joe Cergol, zapisničarica Helen Tomažič, vrtar John Pistotnik. Nadzorniki: Frank Tomažič, Frank Pugel, John Požar Jr. Zdravnik, dr. A. J. Perko.

Društvo sv. Ana, št. 4. SDZ.

Društvo sv. Ana, št. 4. S. D. Z. ima nocoj večer glavno letno sejo.

Strel v kongresu

Washington, 13. decembra. Neki trgovski pomočnik iz Allentown, Pa., se je vtihotapil danes v poslansko zbornico kongresa, in ko se je vršila v zbornici velika debata, je vstal, prijel za revolver in zakričal: "Dajte mi dvajset minut časa, da govorim o predlogu, sicer bom streljal." Ko so kongresniki slišali te besede, so divje planili na vse strani proti izhodu, le kongresman Maas iz Minnesote, vojni veteran, je šel mirno k fanatiku in zahteval, da mu izroči orožje. "Dajte mi dvajset minut časa," je rekel Martin Kammerer, junak z revolverjem. "All right, jih boš že dobil," je odvrnil Maas, "toda najprvo mi daj revolver." Fant se je pomisljal kratko, potem pa vrgel revolver Maasu. Kmalu potem so ga prijeli.

Kongres bo še v tem zasedanju sprejel postavo za dobro pomoč farmerjem

Washington, 13. decembra.—Kongres pričakuje, da bo še v tem zasedanju sprejel postavo, predlagano po Franklin Rooseveltu, da se ameriškim farmerjem ne pomaga samo z jezikom, pač pa tudi z dejanjem. Ta nova postava, ki bo sprejeta od kongresa, ima za seboj podporo slaherne farmerske organizacije v deželi. Zastopniki teh organizacij se nahajajo v Washingtonu tozadevno. Gre se predvsem za protekcijo poljskih pridelkov v letu 1933, da bodo farmerji dobili za pridelke vsaj toliko, kolikor jih velja obdelovanje farma, česar do danes niso mogli dobiti. Farmerji bi dobili različno v ceni njih pridelkov in različno v tarifu, v gotovih vladnih certifikatih, tako da bi se dvignila cena njih poljskim pridelkom.

Ameriško delo

New York, 13. decembra.—Lady Nancy Astor, rojena Amerikanka, ki se je poročila z Angležem in je danes članica angleškega parlamenta, je danes napadla ameriško delo, ki je tako poceni, da ostali svet ne more tekmovali z njim. Rekla je, da se ameriške unije potegujejo za 30 urni delovnik, medtem pa v mnogih državah delajo 12 do 14 let stari otroci po 14 ur na dan tako poceni, da ni mogoče tekmovali v ameriški produkti. To nikakor ni dostojno niti za Ameriko, niti za ameriške državljanje in delavce.

Ogromna podpora za newyorške siromake

New York, 12. decembra. Glasom izjave newyorških dobrodelnih družb so slednje izplačale z zadnjih desetih mesecih \$65,000,000 za podporo brezposelnim družinam.

Krapasky umrl

V torek popoldne je umrl po kratki bolezni Mike Krapasky, rodوم Slovak, star 46 let, stanujoč na 6127 St. Clair Ave. Pogreb ranjkega se vrši v petek pod vodstvom A. Grdina in Sironovi. Bodi mu ohranjen lep spomin.

Newburški demokrati

Demokratski klub v Newburg Heights bo pogostil za Božič 700 potrebnih družin. Člani so zbirali celo leto, da so nabrali potrebno svoto.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.00. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$5.50
Za Cleveland po raznašalci: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrti \$1.75
Za Evropo, celo leto \$8.00; pol leta \$4.00; za četrti leta \$2.50
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 293, Wed., Dec. 14th, 1932

V pouk našim lastnikom hiš

Kako ste prizadeti vi, slovenski delavci, ki ste po dolgih letih trdega dela dobili pogum, da ste šli in si kupili domače ognjišče, da imate svojo lastno streho, o tem je "Ameriška Domovina" že obširno poročala. Vsi smo seveda mislili, da bodo leta vedno enako tekla naprej, da se bo po malem odplačevalo na dolg in bo prišel dan, ko bo hišica v resnici vaša, ko bo vaš vrtiček okoli hiše, ko bo odplačan zadnji dolg.

Depresija je vse to spremenila. Danes imamo v naselbini v Clevelandu, pa tudi po drugih slovenskih naselbinah širne Amerike tisoče slovenskih lastnikov domov, ki ne morejo plačevati niti dolga, niti obresti, še manj pa davkov od svojih hiš. Zasluzka ni, družina je tu in bore, da imajo za kruh ali pa živijo od javne podpore. V veliko boljšem položaju je primeroma oni, ki ne lastujejo ničesar, nobenega posestva. Enostavno renta ne plača, nikomur ni dolžan nič, dočim ima posetnik hiše dolžnost in odgovornost za davke, za dolg, za obresti, za kazni, in po dolgih letih trpega dela gredu in ga vržejo iz hiše, katero prodajo na javni dražbi.

Dozvedno ni nobene pomoči v takem položaju, toda olajšati se da položaj, omiliti in v marsikaterem slučaju rešiti domačijo. Rešilna pot iz tega zopernega položaja kaže v smeri proti državi postavodajci. Ta je edina, ki more pomagati lastnikom hiš v njih najhujši uri preskušnje. Da se pa obrne pozornost državne postavodaje na bedo lastnikov hiš, je potrebna močna organizacija. Brez boja ni nobene zmage, in če je stvar še tako poštena in opravičena, boriti se morate, ako hočete kaj doseči. Tako je bilo še vedno in tako bo ostalo.

"Ameriška Domovina" je pred kratkim priredila shod slovenskih hišnih lastnikov, in na ta shod so prišli uradni organizacije "The Ohio Home Owners Organization," ki so pojasnili položaj, kako in kaj, in kje je pomoč. Omenjena organizacija ima precej močno članstvo, ki namerava narediti pritisek na državno zbornico, da odredi odpomoč malim lastnikom hiš in posestev.

Mi lahko zdihujemo in kritiziramo in pišemo po časopisu, kako je hudo, kakšna krivica se nam godi, toda če nismo organizirani, če ne nastopimo skupno, je vse jadicovano in kritiziranje zaman. Prijeti se mora stvar za roge in jo obrniti tako, da bo nam v korist. Tu pride v prvi vrsti v poštev organizacija.

Ker so pa naši ljudje že naravno nekako sumljivi napram tujcem, je treba pojasniti na tem mestu organizacijo "The Ohio Home Owners Association." Kar se tiče našega časopisa vam od naše strani prav lahko priporočimo omenjeno organizacijo. Slednja ne obstoji za profit, pač pa se bori potom svojih uradnikov za vašo korist, za korist posetnikov malih domačij.

"Ameriška Domovina" vam ne bo namenoma ali sicer svetovala kaj slabega. Mi stvar prej preiščemo, predno vam kaj svetujemo. In če vam enkrat svetujemo, se lahko zanesete, da smo vam pravilno svetovali. Mi smo tu kot prijatelji naroda, da se borimo za vas in z vami, kajti vaš obstanek je obstanek časopisa, in če se more vam pomagati, se pomaga tudi nam. Na ta način vidite, da smo združeni tesno skupaj v skupni nadlogi in za skupno korist.

Prej omenjena organizacija, "The Ohio Home Owners Association" ima med svojimi uradniki zanesljive in odgovorne moze, katerim se lahko zaupa. Združili so se že pred 16. meseci, da zagovarjajo koristi malih lastnikov domov in posestev. Videli so torej potrebo enake organizacije že dolgo pred nami. Mi se organiziramo šele tedaj, kadar nam voda — ne samo v grlo teče, pač pa tedaj, ko jo imamo že poln želodec in požiralnik. Tedaj zahtevamo in hočemo narediti vse v eni sami naglici. Amerikanec pa trezno in premišljeno ob pravem trenutku gre na delo. Kako bomo šli mi na delo bomo povedali v prihodnjem članku.

D O P I S I

Cleveland (Newburg), O. — mo. Če pa včasih še za "špago" Kot da ga veter žene, tako hitro potegnemo, pa že pozabimo, da teče čas. Ni še dolgo tega, ko so nam peli ptički svoje pesmice na nadaljnjo pot. Komaj je stopila pred nas krasna jesen, ki nam je nudila vso svojo lepoto: gozdovi so se ponašali s svojo pisano lepoto, sadno drevje se je bahalo z bogatimi darovi. Komaj smo si vse to ogledali, že je pridrevila zima s svojo ostro oblastjo in pokrila vse s svojimi mrzlimi plaščem in nas potisnila v naša zavetišča. Kar je še našim lovcom ostalo, se je skrilo v svoje brlogce, namreč vse, od miši pa do medveda. Kar nas je pa Adamovega rodu, smo se pa potisnili k peči in vsi skupaj kažemo fige zimi. Še kakšna kapljica pri-teče od zida, da se malo potolaži-

mo. Če pa včasih še za "špago" Kot da ga veter žene, tako hitro potegnemo, pa že pozabimo, da teče čas. Ni še dolgo tega, ko so nam peli ptički svoje pesmice na nadaljnjo pot. Komaj je stopila pred nas krasna jesen, ki nam je nudila vso svojo lepoto: gozdovi so se ponašali s svojo pisano lepoto, sadno drevje se je bahalo z bogatimi darovi. Komaj smo si vse to ogledali, že je pridrevila zima s svojo ostro oblastjo in pokrila vse s svojimi mrzlimi plaščem in nas potisnila v naša zavetišča. Kar je še našim lovcom ostalo, se je skrilo v svoje brlogce, namreč vse, od miši pa do medveda. Kar nas je pa Adamovega rodu, smo se pa potisnili k peči in vsi skupaj kažemo fige zimi. Še kakšna kapljica pri-teče od zida, da se malo potolaži-

mo. Če pa včasih še za "špago" Kot da ga veter žene, tako hitro potegnemo, pa že pozabimo, da teče čas. Ni še dolgo tega, ko so nam peli ptički svoje pesmice na nadaljnjo pot. Komaj je stopila pred nas krasna jesen, ki nam je nudila vso svojo lepoto: gozdovi so se ponašali s svojo pisano lepoto, sadno drevje se je bahalo z bogatimi darovi. Komaj smo si vse to ogledali, že je pridrevila zima s svojo ostro oblastjo in pokrila vse s svojimi mrzlimi plaščem in nas potisnila v naša zavetišča. Kar je še našim lovcom ostalo, se je skrilo v svoje brlogce, namreč vse, od miši pa do medveda. Kar nas je pa Adamovega rodu, smo se pa potisnili k peči in vsi skupaj kažemo fige zimi. Še kakšna kapljica pri-teče od zida, da se malo potolaži-

SLAVNOST V GIRARDU, O.

Girard, O. — Zgodovinski dan 15 letnice Slovenskega narodnega doma v Girardu, je bil za našo naselbino sijajno završen. Naša trdna jeklena zavest naroda premagava vse težkote, kadar gre za narodno stvar. In to se je pokazalo tudi na naši slavnostni prireditvi SND. Kljub temu, da je ves dan snežilo, se niso naši napredni in narodni rojaki ustrašili podati se na težavno pot. Prvi avto bus se je pripeljal iz napredne naselbine Barberton, drugi iz slovenske metropole Clevelanda. In ob osmih zvečer je bila dvorana polna naroda. Lahko rečem, da kaj takega še nisem doživel v naši naselbini, da bi bil naš narod iz naše naselbine tako lepo zastopan, kot na tej proslavi. Ta večer so rojaki pokazali, da v njih srcih v resnici še bije tisto srce, da smo narodni sinovi in hčere ostali zvesti tudi v tujini. Bili smo vsi skupaj kot ena velika družina in se v veselem krogu pogovorili o preteklosti našega trdega dela za narod in naselbino.

Krono večera je odnesla naša narodna pesem na programu. Prvi na programu so bili trije govorniki: Zupan našega mesta D. Rees, gl. predsednik SSPZ, in predsednik nadzornega odbora JSKJ Mr. Rudolf Perdan. Vsi trije so v kratkih in pomenljivih besedah povedali veliko koristnega o delovanju našega naroda v preteklosti. Dali so nam ponovnega poguma za prihodnost. Vsi trije so bili deležni toplega aplavza.

Sestri Milavec in njih brat so podali krasen program in naša narodna pesem je odmevala tako lepo iz grl teh naših slovenskih deklet, da smo se v duhu zapopli v kraje, kjer nam je tekla naša zibelka. Vsako pesem, ki so jo zapele, je narod pozdravil z burnim aplavzom.

Naši slovenski deklici: Stella Dolčič in Virginia Cekuta sta v lepih narodnih nošah podarili krasne šope cvetlic pevkam za njih krasno petje.

Pevsko društvo "Javornik" iz Barbertona nam je podalo tudi par krasnih pesmic, poleg tega je pa Joe Gabrovšek podal še en solospjev, ki je spravil vso publiko v prisen smeh. Tudi te peve je narod nagradil s toplim aplavzom. Ker je bil tudi Mr. Lekšan zastopan s svojim lovskim štabom, naj mi oprostijo, ker nisem tega omenil na odru. Med lovci se je nahajal tudi naš napredni rojak Mr. Rudolf Pust iz Wooster, O. Pridružil se je skupini iz Barbertona in je bil mož prav zadovoljen v naši družbi. Med to barbertonsko skupino je bilo tudi več naših dopisnikov: Mr. Hitti, Mr. Lekšan, Mr. Vičič, naš vedno veseli John Garbor in njih pevovodja Mr. Bomback. Kar se pa tiče že nin deklet, pa itak veste, da so tudi vse jako vnete narodne delavke.

Ker je pa ta večer samostojna "Zarja" napravila svoj izlet na to slavnost, me veže dolžnost, da damo priznanje našemu narodnemu delavcu Mr. Augustu Kollandru, kakor tudi drugim pevcem, ki so se toliko potrudili, da so nas posetili ta večer. Zato moram omeniti, da je bilo tudi med to skupino veliko naših narodno zaslužnih rojakov in rojakinj, kot: Mr. Kolar, gospa Simčič, Mr. Zalokar, Mr. Janko Rogelj in soproga, urednik Nove Dobe Mr. Anton Terbovec, Mr. Glavan in soproga in njih sinček, ki je narod kar očaral s svojim umetnim plesom. Čast staršem, ki imajo sinčka, ki ima tako bogat talent in nam je vsem v ponos. Tudi Mr. Telich nas je posetil ta večer s svojo soprogo.

Posetili so nas tudi naši solisti: Plut, Belle, Birsk, gospa Simčič in drugi pevci, ki so zaključili program te slavnosti. Mr. Plut in gospa Simčič sta v duetu zapela "Pod okence pridem" in še eno drugo, za kar sta žela salve aplavza od naroda. Gospa Simčič je bila prvokrat v naši naselbini in se je narod kar čudil njenemu čarobnemu glasu. Mala Stella ji je podarila krasen šopek cvetlic.

Nato sta zapela skupaj še Plut in Belle krasno pesmico. Mr. Belle nam je podal nato še eno solo in tako se je zaključil program te pomembne slavnosti. Da bi kaj več pisal o teh pevcih bi bilo odveč, ker sta že tako poznana kot dva najboljša slovenska pevca v Ameriki. Zato sta bila pa tudi pozdravljena od naroda s salvami aplavza.

Tako je bil zaključen program, ki bo zapisan v zgodovini naše naselbine. Po tem programu se je začela prosta zabava in ples, ki je trajala do rane jutranje ure. Tukaj se je zopet pokazalo, da kadar so Hojzerji fantje v Girardu s svojim orkestrom, bi narod najraje ves teden plesal. Sedaj pa končam in se v ime SND kaork tudi vse naše naselbine prav iskreno zahvalim vsem rojakom in pevcem iz Clevelanda, Barbertona, rojakom iz Warren, Niles, Girard in drugih naselbin, kakor tudi našemu delničarju, Jakobu Krstincu, ki je prišel na to proslavo iz Lorraine, O. Ravno tako lepa hvala govornikom. Vsi skupaj ste nam pripomogli do tako velikega uspeha. Hvala vam! Bodite uverjeni, da vas rojaki iz Girarda ne bodo pozabili, kadar jih boste pozvali za narodno kulturno delo.

Lepo se zahvalim Gospodinjskemu klubu, katerega članice so se tako lepo odzvale in izvršile sijajno delo. V soboto 17. decembra bodo pa članice Gospodinjskega kluba priredile card party in pa spageti večerjo. Prav vljudno vas vabijo, da se udeležite te prireditve. Naročile so mi, da povabim vse tiste Clevelandčane, ki se niste mogli udeležiti naše slavnosti radi slabega vremena, da posetite to prireditve v soboto in vam bodo poslane makaronce na pot do Clevelanda. Torej rojaki v Girardu in okolici, ne pozabite tega večera.

Tukaj imam še eno novico za list. Mrs. Veronika Komlanc je bila zadeta od avtomobila, ko je šla na slavnost SND. Dobil je jako hude poškodbe in je bila takoj odpeljana v bolnico. Pozdrav vsem skupaj!

John Dolčič.

Šola Slovenskega Doma

Komaj pred enim letom smo osnovali v Slovenskem Domu na Holmes Ave. slovensko šolo. Ko smo jo ustanovili, nikakor nismo računali s takim razmahom delovanja, niti nismo pričakovali uspehov, ki jih je šola že dosegla. Poglavitni uspeh pa je vsekakor ta, da se vsa naselbina zaveda, kako življenjskega pomena za naš življenj v Ameriki je taka šola. Vem, da bo vsem, ki se za našo mladino zanimajo, ustreženo, ako podam tu nekoliko poročila o delovanju te naše ustanove.

S podukom smo pričeli v marcu letošnjega leta. Vso akcijo je vodil "Solski odbor." Pričelo se je s podukom slovenščine. Otrokom se je nudilo brezplačno zvezke in druge potrebščine, kakor se vrši tudi poduk docela brezplačno. Mislite, da bi nam bilo to mogoče, da nismo našli tako širokogrudnega odziva pri vseh naših ustanovah? Zatekli smo se k našim trgovcem, k našim društvom, k rojakom! In povsod smo našli radodarnost! Darovi in prispevki so bili mali in veliki, kakor je pač kdo zmogel. Naša prošnja "odpri mošnjo, pa daj petico!" je bila uslišana povsod, kjer smo je potrkali. Šolski odbor in mladina se zavedata, da je bila požrtvovalnost vseh darovateljev velika, zato pa sta tudi vsem za najmanjši dar od vsega svojega slo-

venskega srca hvaležna. Da nista bila ni delo, ni požrtvovalnost darovateljev in podpirateljev zaman, nam dokazujejo veselje, zanimanje in marljivost otrok, ki obiskujejo šolo. Koj spočetka pa se je odobraval, da bo treba delovanje v nastopnem šolskem letu razširiti, poglobiti, da bo moralo postati vse bolj intenzivno. Zato pa je "Solski odbor" potreboval pomoči. In v ta namen je bilo po vzgledu Ciril-Methodove družbe ustanovljeno "Šolsko društvo." S tem je bila tudi dana prilika starišem, kakortudi prijateljem mladine, da lahko spregovore besedo pri šoli. In verjemite, da pokazuje vsak dan, kako je bilo tako društvo potrebno za našo šolo.

"Kamen h kamnu — palača," pravi star pregovor. Tako je tudi šola Slovenskega Doma polagoma širila svoje delovanje. Medtem ko se je poduk v slovenščini vršil lansko šolsko leto samo v dveh razredih, se letos vrši v treh in sicer vsak razred po dve uri. V prvih dveh razredih se učijo otroke pravilne izgovornosti in pisave slovenščine, medtem ko se v tretjem razredu podučuje po metodi profesorjev Berger in Hurt. To je primerjalna metoda obeh jezikov. Podučuje v vseh treh razredih g. Marijan Urbančič.

Poleg poduka v slovenščini nudi šola letos učencem poduk v petju, da se naša mladina spozna tudi z našo lepo pesmijo. Petju je posvečena vsako soboto po ena ura. Petje podučuje pevovodja "Soče," g. Vavtar. Ali ste že kdaj slišali slovensko pesemko iz stopetdesetih otroških grl?

Menda si slovenske žene sploh misliti ne moremo, da ne bi imele šivanke in niti v rokah ter bi se ne zanimala za ročna dela? Ali niso baš ročna dela nekaj tipičnega baš slovenske žene? Najlepši dokaz za to, najlepši dokaz, da so naše učence res slovenskega pokolenja, je vseobče veselje in navdušenje, ko je učitelj v šoli naznanil, da bo odbor priredil tečaj za ročna dela. Toliko se jih je priglasilo, da je bilo treba takoj otvoriti tri razrede. Vsakemu razredu je posvečena po ena ura v soboto dopoldne. Vse tri razrede obiskuje 67 marljivih deklic. Joj, da vidite te naše marjive male s šivankami in nitmi vseh mogočih barv! Kaj zato, če zdrkne večših šivanka v prstek! Da vidite njih marljivost in skrb, da čimprej okrase s svojim delom svoj slovenski dom! Podučuje v tem tečaju gpa. Mara Urbančičeva.

Da bo pa šola mogla nadaljevati započeto delo, ji bo neobhodno potrebna pomoč, toli moralna kolikor materialna, vseh rojakov. Odbor "Šolskega društva" se zaveda težkih gmotnih razmer, v katerih žive vsi slojji našega naroda v Ameriki. Vendar pa se obrača do vseh ljubiteljev mladine, do vseh, ki se zavedajo, da je naša mladina predpogoj obstoja našega naroda, s prošnjo: NE ZAVRNITE NIKOGAR, KI POTRKA NA VAŠA VRATA S PROSNJO:

Mal položaj dar Slovenski šoli na oltar.
John Strancar.

Božična prireditev Šolskega društva

Ob dveh popoldne, v nedeljo, dne 25. t. m., bo pričela božičnica Slovenske šole na Holmes Ave. Zvečer ob sedmi pa bo prireditev. Program prireditve bo jako bogat. Poleg deklaracij, petja otrok in govora odličnega ameriškega Slovence, na katerega smo lahko ponosni, bodo vprizorili učenci tretjega razreda veseligr v treh dejanjih

Če verjamete al' pa ne.

Zoričev France mi je pripovedoval, kako si je vzel k sreči prijazen in krščanski nasvet Žurgovega Janeza, ki je svoje čase svetoval, naj gledamo v času prešanja grozdja na roke naših rojakov in tisti, ki bo imel črne roke, si ga je gotovo nekaj napravil in od takih naj se po ovinkih zve za naslov, da se ga "slučajno" v teh mrzlih večerih obišče. Tak obisk vedno dobro izpade, ker izmed 100 slučajev se gotovo devetindevestkrat pripeti, da jih pride

"Vraže." Z izredno vstrajnostjo marljive mladine so se že vsi igralci naučili svojih vlog. Vsak teden trikrat se vrše vaje. Vse deklaracije so že naštudirane. Jeziki malčkov iz prvega razreda že skoro ne morejo pričakati, da vam povedo o Nanosu in Čavnu, o našem Jožku in našem Tončku, o našem Krasu, kjer matere in deca plačejo. In mala Anica postaja v svoji narodni noši nestrpna, ko je še tako mnogo dni do Božiča! In nestrpnost, pričakovanje se polagoma selita v vsa srca šolarjev Slovenske šole, kajti vse sile so uprli, vse svoje upanje so položili v to prireditve. Pač vedo, da bo finančni uspeh te prireditve odločal prav izdatno o učnem načrtu slovenske šole. Vstopnina k prireditvi je malenkostna: 25 centov za odrasle, 15 centov za mladino pod 16 let. Srčne želje naše mladeži — rojaki, od Vas, samo od Vas je odvisno, če se jim bodo izpolnile!

John Strancar.

Zločinsko delo nepoznanih lopovov v Detroitu

Detroit, 13. decembra. Tekom poletja so delavci na Fordovem zemljišču pridelali nekoliko 2500 bušljev zelja in krompirja, kar je Ford spravil v svoja skladišča, da se po zimi razdeli med potrebne družine. Ves ta živč je sedaj pokvarjen. Nekdo je napeljal strupeni plin v skladišče, ki je pokvarilo vso zalogo. Policija ne more dognati, kdo bi bil sposoben tega odurnega zločina.

Pristopajte k domači organizaciji, k S. D. Z.

Dnevna vprašanja

1. Kakšno zastavo razobesi vremenski urad, ko napoveduje jasno vreme?
2. Zakaj je dobro, da imaš ob močnem strelu usta odprta?
3. Ali je bukov les trd ali mehak?
4. Kaj pomeni za avtomobilista črka S na drogu ob cesti?
5. Kaj pomeni okrajšava kw?
6. Katera država je imela največ vojakov v svetovni vojni?
7. Katera nemška državica je še obdržala svojega vladarja?
8. Pri katerih predsedniških volitvah so ženske prvič glasovale?
9. Koliko vrstic ima sonet?
10. Katera dežela ima krizantemo za svojo narodno cvetlico?

Odgovori na vprašanja

1. Belo.
2. Zato, da zračni pritisk bo benčka v ušesu na pretrga.
3. Trd.
4. Da pride ovinek.
5. Kilovat — 1000 vatov.
6. Rusija. Petnajst milijonov.
7. Liechtenstein.
8. Leta 1920.
9. Štirinajst.
10. Japonska.

Pri Korletovih je bil v vasi rojak "dohtar," kateremu je tudi zapisnik pokazal Vrstovšnikovo hišo za nedeljo večer. Koroš ni nič vprašal Franceta, po kaj je prišel, ampak je kar vzel kvort in je tipal doli v klet, mimo furneza, skozi ozek predor in v tisti kottiček, kjer so spravljene tisti skrivnostni čari, ki mešajo človeku noge in pamet, pa se jim človek kljub temu ne odreče.

Pa so se vsedli in začeli vso stvar iznova. Korl je bil vesel vasovalca, ker je tako zopet dobi malo priliko, nadaljevati tam, kjer je že mislil nehati. Ko je stopil kučegazda še parkrat v klet, je bila beseda že v polnem teku. Korle se obrne do "dohtarja" in ga vpraša, kje da bo danes spal, ker nima stalne rezidence. Ta mu potoži, da se s tem važnim vprašanjem danes še ni utegnil baviti in da bo že kako urejanje naneslo, da bo kam položil glavo. Tukaj se je pokazal naš Korle, da ima srce iz samega lecta, ker takoj se je ponudil, da prepusti rojaku prostor doli pri furnezu za eno noč. Da mu bo dal par blazin in odeje, pa bo mislil, da je zarental sobo v hotelu Cleveland na public square. Rojak si pa tudi ni pustil dvakrat veleti, pa je kar pri prvi prijel gospodarja za besedo in go prosil, naj mu odkaže prostor, da bi šel kar takoj rad spat.

Vrstovšnik mu res nese doli k furnezu nekaj stvari, ki bodo služile za posteljo, ga dobro odene, mu vošči srečno lahko noč, kot zahteva gostoljubnost. Potem gre pa nazaj v kuhinjo in reče Zoriču: "Francelj, midva ga bova pa še en kvortiček, saj se ti nikamor ne mudi, jaz pa tudi čutim, da sem ga še strašno potreben."

Nalije kozarce in sprazni kvort, potem pa gre v klet po novega. Zorič ravno vzdigne kozarec in ga nese proti luči, da si ogleda lepo barvo, ko se naenkrat zasliši iz kleti strašen krik in vpitje, lomastenje in razbijanje, da se je zdelo, kot bi se bila hiša podrla in podkopal pod seboj najmanj tristo ljudi. France leti v klet in tu se mu nudi nadvse lep prizor. "Dohtar," ki je dobil prenočišče pri furnezu, je stokal in se držal za trebuh, v drugem kotu se je pa ravno pobiral s tal Korle, kar ni bilo prav lahko delo, ker ga je z vso silo tiščal k tlom ohajčan. Ko je Zorič videl, da ni bilo nobenih resnih posledic, se je začel na vse grlo smejeti in spraševati, kaj da se je zgodilo. Z veliko težavo mu je pojasnil prijatelj Korle:

"Ko sem šel v klet po ohajčana, sem bil že pozabil, da tukaj leži 'dohtar.' Stopal sem kot navadno mimo furneza, pa je nesreča nanesla, da sem mu stopil ravno na trebuh. Strašno je zavpil, kar si menda nisi slišal. Hotel sem mu hitro pomagati, pa sem pri tem stopil še z drugo nogo na trebuh, tako da je za trenotek počivalo vseh mojih 235 funtov na njegovem trebuščku. Rojak je vpil in klet in začel brcati z nogami in rokami, kar je imelo za posledico, da sem izgubil ravnotežje in sva se s kvortičkom, ki sem ga zvesto držal v roki, položila lepo ob furnezu na tla. Druge nesreče ni, kot da se mi je ubil kvort, rojak pa menda še diše."

pa kvortičev na mizo. Torej France je vzel zadnjo nedeljo večer svoj zapisnik v roke in je po seznamu videl, da naj bi bila danes žrtev Vrstovšnikov Korle, ki je blaga duša, ki ne pusti rojaka izpod strehe toliko časa, da ga imata oba dovolj. France jo vdari doli po St. Clairju in jo zavije po 71. cesti in naravnost v Korlovo rezidence. Korle je pozdravil prijatelja in rojaka s prisrčnim halo. Da ni vstal in mu šel naproti, je bila slučajnost kriva, ker je bil Korle ravno tisti dan soglasno izvoljen za zapisničarja pri "Slovenih" in je to veselje obhajal s surprise party, ki si jo je sam sebi napravil.

Pri Korletovih je bil v vasi rojak "dohtar," kateremu je tudi zapisnik pokazal Vrstovšnikovo hišo za nedeljo večer. Koroš ni nič vprašal Franceta, po kaj je prišel, ampak je kar vzel kvort in je tipal doli v klet, mimo furneza, skozi ozek predor in v tisti kottiček, kjer so spravljene tisti skrivnostni čari, ki mešajo človeku noge in pamet, pa se jim človek kljub temu ne odreče.

Pa so se vsedli in začeli vso stvar iznova. Korl je bil vesel vasovalca, ker je tako zopet dobi malo priliko, nadaljevati tam, kjer je že mislil nehati. Ko je stopil kučegazda še parkrat v klet, je bila beseda že v polnem teku. Korle se obrne do "dohtarja" in ga vpraša, kje da bo danes spal, ker nima stalne rezidence. Ta mu potoži, da se s tem važnim vprašanjem danes še ni utegnil baviti in da bo že kako urejanje naneslo, da bo kam položil glavo. Tukaj se je pokazal naš Korle, da ima srce iz samega lecta, ker takoj se je ponudil, da prepusti rojaku prostor doli pri furnezu za eno noč. Da mu bo dal par blazin in odeje, pa bo mislil, da je zarental sobo v hotelu Cleveland na public square. Rojak si pa tudi ni pustil dvakrat veleti, pa je kar pri prvi prijel gospodarja za besedo in go prosil, naj mu odkaže prostor, da bi šel kar takoj rad spat.

Vrstovšnik mu res nese doli k furnezu nekaj stvari, ki bodo služile za posteljo, ga dobro odene, mu vošči srečno lahko noč, kot zahteva gostoljubnost. Potem gre pa nazaj v kuhinjo in reče Zoriču: "Francelj, midva ga bova pa še en kvortiček, saj se ti nikamor ne mudi, jaz pa tudi čutim, da sem ga še strašno potreben."

Nalije kozarce in sprazni kvort, potem pa gre v klet po novega. Zorič ravno vzdigne kozarec in ga nese proti luči, da si ogleda lepo barvo, ko se naenkrat zasliši iz kleti strašen krik in vpitje, lomastenje in razbijanje, da se je zdelo, kot bi se bila hiša podrla in podkopal pod seboj najmanj tristo ljudi. France leti v klet in tu se mu nudi nadvse lep prizor. "Dohtar," ki je dobil prenočišče pri furnezu, je stokal in se držal za trebuh, v drugem kotu se je pa ravno pobiral s tal Korle, kar ni bilo prav lahko delo, ker ga je z vso silo tiščal k tlom ohajčan. Ko je Zorič videl, da ni bilo nobenih resnih posledic, se je začel na vse grlo smejeti in spraševati, kaj da se je zgodilo. Z veliko težavo mu je pojasnil prijatelj Korle:

"Ko sem šel v klet po ohajčana, sem bil že pozabil, da tukaj leži 'dohtar.' Stopal sem kot navadno mimo furneza, pa je nesreča nanesla, da sem mu stopil ravno na trebuh. Strašno je zavpil, kar si menda nisi slišal. Hotel sem mu hitro pomagati, pa sem pri tem stopil še z drugo nogo na trebuh, tako da je za trenotek počivalo vseh mojih 235 funtov na njegovem trebuščku. Rojak je vpil in klet in začel brcati z nogami in rokami, kar je imelo za posledico, da sem izgubil ravnotežje in sva se s kvortičkom, ki sem ga zvesto držal v roki, položila lepo ob furnezu na tla. Druge nesreče ni, kot da se mi je ubil kvort, rojak pa menda še diše."

pa kvortičev na mizo. Torej France je vzel zadnjo nedeljo večer svoj zapisnik v roke in je po seznamu videl, da naj bi bila danes žrtev Vrstovšnikov Korle, ki je blaga duša, ki ne pusti rojaka izpod strehe toliko časa, da ga imata oba dovolj. France jo vdari doli po St. Clairju in jo zavije po 71. cesti in naravnost v Korlovo rezidence. Korle je pozdravil prijatelja in rojaka s prisrčnim halo. Da ni vstal in mu šel naproti, je bila slučajnost kriva, ker je bil Korle ravno tisti dan soglasno izvoljen za zapisničarja pri "Slovenih" in je to veselje obhajal s surprise party, ki si jo je sam sebi napravil.

ZAHVALA IN RESOLUCIJA

Naslednja zahvala in resolucija je bila prečitana na seji dne 9. t. m. pred zbranimi uradniki in odborniki štirih klubov, ki so vodili slavnost praznovanja ujedinjenja jugoslovanskega dneva 4. decembra. Seja se je vršila v S. N. Domu na St. Clair ob 8. uri zvečer.

Resolucija s zahvalo se glasi: Uradniki in še drugi člani klubov: American Jugoslav, Jugoslav Progressive, Jugoslovenski klub žena in deklet, ter Pasijski Jugoslovenski klub, izjavljamo sledečo zahvalo v zvezi z resolucijo do jugoslovanskega naroda v Clevelandu kakor sledi:

Vsi navzoči na tej seji izražamo veliko zadovoljstvo nad izidom tako velike jugoslovanske manifestacije povodom praznovanja ujedinjenja ali 14 letnice odkar se je ujedinila Jugoslavija troimenega naroda Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Da je ta slavnost izpadla tako sijajno, so k temu veliko pripomogli lojalni in domoljubni Jugosloveni tukajšne naselbine in pa gostje, ki so prišli od blizu in daleč proslaviti ta prvi jugoslovenski dan.

Težko je dobiti dovolj zbranih besed, da bi se mogli vredno in zadostno zahvaliti našemu velikemu sinu jugoslovanskega naroda, Dr. Leonid Pitamicu, ministru Jugoslavije, ki se je našemu vabilu odzval in dospel iz stolice Washingtona, da je posejti naše prvo praznovanje tega tako pomenljivega dneva in nam prinesel domovinske pozdrave.

Gotovo da je poslanik veliko pripomogel do lepega uspeha, kajti samo ime Dr. Leonid Pitamica je dovolj. Javnost ga ljubi in srca vseh se veselo njegove navzočnosti. On razveseli in zase pridobi slednjega kdor ga spozna.

Navzočnost in pa vedenje ministra Dr. Leonid Pitamica je bila nam vsem prisrčna, bila je nam v veselje, bila je nam v zadovoljstvo! Še mnogokrat na svidenje visoko cenjeni gost in uradnik. Takih mož potrebuje še več naša rodna mati Jugoslavija!

Hvaležni smo tudi Dr. Georgiju Kolubatuviću, generalnemu konzulu v Čikagi, ki je naše povabilo takoj sprejel ter obljubil, da se bo z veseljem odzval, toda je odpotoval v Jugoslavijo tri dni pred slavnostjo, na enomesečni dopust, za kar mu oproščamo in upanju da nas bo ob drugi priliki posetil, kakor je to že poprej naredil.

Hvaležni smo gvernerju države Ohio, Mr. George White, ki je tudi naše povabilo rade volje sprejel in obljubil udeležbo, četrta je pozneje radi odsotnosti iz Columbusa moral že zadnji dan odpovedati. Povabil ga bomo še ob drugi priliki. Hvala za naklonjenost!

Prav na isti način se zahvaljujemo tudi velikemu možu Newton D. Bakerju, ki je na isti način bil pripravljen posetiti slavnost, toda je odpotoval še isti dan na daljno potovanje po važnih državnih opravkih.

Hvaležni smo za udeležbo in za nastopni govor profesorju Herbert Millerju iz Oberlin kolegija, ki je na banketu imel tako pomenljivi govor o našem praznovanju. Hvaležni za udeležbo park direktorju Mr. Matia, ki je obenem nam tudi sporoval od mesta vsajena drevesa za naš kulturni vrh, kakor tudi Mr. Wolfrom in Mrs. Zvick.

Hvaležni smo našemu županu Ray T. Millerju, ki je posetil praznovanje in pri tem tudi on nas očaral z njegovim pomenljivim govorom o nas in o naši Jugoslaviji. Take može bomo še povabili.

Hvaležni smo konzulatoma: Čehoslovaskemu Dr. Bedriču Kalda in George Anagnostaehlu, romunskemu konzulu. Kako nas je čehoslovaski iznenadil z njegovim povsem domačim govorom v pravi jugoslovensčini. Hvala lepa.

Ker smo ravno pri zunanjih

gostih, naj bo tu omenjeno naše povsem zadovoljstvo za veliko udeležbo žena in deklet v krasnih narodnih kostumih, ki so to slavnost tako povzdignila. K temu so nam pripomogli gotovo zgoraj omenjeni konzulati, ki so vplivali in sodelovali za to manifestacijo. Med njimi je pa v veliko pripomogel Mr. Nick Bohar, poznani brivec v naši naselbini, ki je bil tudi sodelujoč član našega komiteja; prav lepa mu hvala. Dekleta v narodnih kostumih so bila čehoslovaska, romunska in poljska, seveda so bila med njimi tudi Jugoslovenke, kajpak. Toda zahvalo izražamo samo zunanjim, domači smo storili le svojo narodno dolžnost. Posebna zahvala ženam in dekletom ter možkim v kostumu. Banket je posetil tudi starosta čehoslovaska Sokola.

Gotovo pa smo dolžni zahvale za petje in za glasbo. Zopet moramo zunanje upoštevati prve, ki so kot bratje dospeli od daleč. Zelo so nas razveselili in dobro nam došli pevci in pevke iz Youngstowna, 68 milj daleč nas počastiti in zapeti več lepih narodnih in domoljubnih pesmi; to je bilo cerkveno pevsko društvo "Vojvoda Putnik" pod vodstvom gospoda Petrovića. Z njimi je bil navzoč tudi njihov župnik, very Rev. Nikodem Stojaković, ki je nam na banketu povedal nekaj finih, za Jugoslavijo navdušenih besedi. Hvala vam, še Vas bomo pozvali. Hvala za vse stroške, ki ste jih za potovanje potrošili.

Hvala došlim gostom iz Akrona v spremstvu Mr. Zarko Bunčića, ki je tam za nas živahno nabiral udeležence za naše praznovanje. Hvala za večerni govor Mr. Bunčića, delujmo še v bodoče za ujedinjene južne Slovence v domovini in med seboj tukaj.

Hvala velikemu borcu očetu očetu Dr. Joseph Medinu, ki je tako častno rešil veliko nalogo popoldanskega programa kot slovesni in edini govornik jugoslovanske misli. Dr. Joseph Medin, poznan žurnalist in bivši lastnik ter urednik lista še shajajočega v Čikagi pod imenom "Hrvatska," je v resnici nam povedal v takorekoč zlatih besedah resnico o propagandi, ki jo Jugoslaviji sovražni propagatorji trošijo v škodo, da bi jo razdelili na škodo in propast Jugoslovenstva. Dr. Joseph Medin je dobro podkovan v znanstvu, on kot Kotarski rojak je doživel mnogo skušnje in ve kaj da se godi za kulisami, kjer igrajo vlogo oni, ki žele da se Jugoslavija razdvoji. Gospod Dr. Joseph Medin je rešil nalogo govora, ki bi ga imel Dr. George Kolubatuvić, če bi bil mogel se udeležiti. Gospod Dr. Jos. Medin je župnik na slovenski župniji v Barbertonu in farani ga zelo čislajo in ljubijo. Še Vas bomo povabili oče Medin!

In, kako bi mogli prezreti našega silovlasca očeta, zlatomašnika very Rev. Max. Reliča, najiskrenejšega zagovornika Jugoslavije. Duhovni oče Relič je 74 letnik in je za ujedinjenje Jugoslovenov pripravljen če treba tudi umreti. On je v srcu prepričan, da je edino v ujedinjenju troimenega naroda v eni državi spas, drugače nikdar! Raditega je on na večernem govoru tako ljubeče priporočil medsebojno ljubezen nas vseh skupaj, ker da drugače je zastoj vse naše delovanje in pritoževanje, le ljubezen nas naj bi družila! Očetu Reliču še mnogo zadovoljnih in veselih dni.

Vrnimo se k glasbi in petju, da se zahvalimo vsem tem, ki so se toliko požrtvovalno odzvali in naredili ta dan tako pomenljiv in tako razveseljiv.

Tamburaški zborovi: "Hrvatski Sinovi," pod vodstvom Mr. Andrey Mraša, ki je znan mojster radio programa, ki so ga izvajali lansko leto v New Yorku pod imenom: "Balkan Mount- (Dalje na 4. strani.)

S HARMONIKO NA MEDVEDA

(Piše Jaka)

Zjutraj me je zbudilo tisto prijetno šegatanje v nos, kateremu se človek rad odzove vsak čas: ocvrta jajca in pa kava. Človek se takemu klicu narave z nekim nepoznanim srčnim hrepenenjem odzove in vsaj za tisti čas pozabi na vse svoje gorje in se prav malo zmeni, če gre takoj potem vse skupaj k vragu.

V sosedni naselbini, to je na postelji takoj poleg moje sta se pa še prav prešerno zibala v sladkih sanjah Dutsch Prince in naš harmonikar Vilček. Ker sta še oba peclarja, tudi ne poznata križev in težav, kot jih mi drugi, zato ju niti ocvrta jajca in kuhana kava ni mogla zdrezati iz naročja Nirvane. Ker sem se pa bal, da bi ne prišla pri deljenju božjih darov v kuhinji prekratka, sem jima pomagal v novo življenje s tem, da sem jima zmetal v glavo škornje in kar mi je drugega pripravnega prišlo pod roke. Rezultat se je pokazal takoj, ker smo jo vili iz sobe vsi trije: jaz naprej, ona dva pa za menoj.

V kuhinji je bil že zbran ves naš štab pri važnem opravku. Svoj poklic oficijelnih kuharjev sta sedaj s polno paro izvrševala naša kuharja Eddie in Charlie, ki sta se vrtela okrog tiste velike peči in vsakemu izvršila srčno željo v izbiri jedilnega lista. Vsak si je lahko izbral zajetek po svoji mili volji: jajca na mehko, jajca ocvrta, jajca s šunko, jajca s slanino, kava in naša polica. Well, well, well, saj še ni tako slabo v Ameriki, si mislim in da bi ne bilo kake pomote, sem naročil vse jedilni list, ker človek pri toliki izbiri res ne ve, kaj bi vzel.

Kako uro ni bilo slišati v državi Pennsylvaniji drugega kot ropotanje kročnikov, vilic in nožev, hlastanje z zobmi in srebrenje vroče kave. Tukaj sem že mislil, da bi opomnil cenjene državljanke, da se kava ne srebrenje, ampak se brez spremljevalne orkestra lepo vlija v usta. Tako zahteva olik. Jaz se tega zavedam še iz stare kontre, kjer navedem sestre France z ničemer bolj vjel, kot če sem srebrel kavo. "Vampec," mi je rekla in bežala iz sobe, z obema rokama zatiskajoč si ušesa. Ampak, veste, da bi jagre učil manire, ko imajo pri rokah vsakovrstno orožje in svojo običajno jutranjo slabo voljo, ni priporočljivo, zato sem pustil, da so jemali k sebi kavo v vseh mogočih notah.

Saj imam še precej močne živce in človek lahko mnogo prestane. Ko smo bili govorni s zajterkom, je bil sklican občni zbor po našem kapetanu, ki je rekla, da se je treba pomeniti in napraviti nekoliko programa, da ne bomo hodili okrog kot teleta, ampak lepo po predpisanem redu. Glavno besedo je imel naš kapetan Gašper, za državnega kanclerja je bil pa postavljen kučegazda, ki je bil od tistega časa tudi naš vodnik. Torej ta dva sta nam zabijala v glavo sledeči program:

Najprej gremo na par milj oddaljeno farmo, kjer se vrši tekma v streljanju. Dobitki so gošči, race, kokoši in petelini. To ni bila napačna ideja, ker smo se vsi steli za prvovrstne strelce in smo si bili svesti, da pridemo lahko poceni do življenske zaloge za ves teden.

Druge povelje se je glasilo, da ob enajstih dopoldne odrinemo v kemp. Do tega časa mora biti vse naloženo na truck in vsi lovci na svojih sedežih. Vilček je prošil za besedo in je hotel staviti predlog, da bi se iz razloga, ker je zunaj precej mraz, v hiši pa gorko, podali vsi skupaj za par ur nazaj v posteljo, da dobimo novih moči za veliko delo, ki nas čaka. Kapetan se je pa izkazal kot absolutnega absolutista in je vrgel predlog skozi vrata. Kapetan je izkazal svoje nežno čuteče srce s tem, da ni vrgel skozi vrata tudi Vilčka, ki je predlog stavil.

Potem nas je vzel pa v šolo naš slavn vodnik in nam je začel

brati lovske levite, običaje, paragrafe in oliko.

Lov je odprt samo za medvede. Kdor bi videl srnjaka in naj ima pri tem še tako srčno poželenje, naj zamiži in naj mu obrne hrbet. Če bi slučajno postal srnjak nadležen, naj se ga zapodi s palico ali s kamenjem. Če kdo ustrelil srnjaka sedaj, ko ni sezona, je kazen sto dolarjev in sicer plača to vsoto vsak, ki spada k ekspedici. Deset lovecvi bi zneslo deset stotakov in za ta denar se že lahko kupi v današnjih časih vso Pennsylvanijo z medvedi in srnjaki vred.

"Kaj pa če se kdo ne bo mogel premagati in bo pritisnil, ko bo uzrl takole nenadoma pred seboj velikanskega srnjaka?" vpraša Božglav, ki mu najbrže ni šlo v glavo, da bi imel pred seboj lepega srnjaka, pa bi ga moral s palico nagnati.

"Ti kar pritisčaj, ampak da boš potem držal jezik za zobmi in se delal kot da nas ne poznaš. Če boš plačal, boš plačal sam in če te bodo zašili, boš sedel sam. Kvečjem ti obljubimo to, da ti bomo prinesli v pržon sem pa tja kak priboljšek, pa podoknico ti bo hodil igrat Vilček s harmoniko." To so bile modre besede našega kapetana, ki so napravile globok vtis na vse navzoče. Jaz nisem rekel nič, ampak že takrat sem napravil v svoji duši trden sklep, ako se mi postavi kak srnjček in me pokliče na korajžo, da mu jo pošljem svinčenko tja za rebra, pa če sem zato vse svoje bodoče življenje zaprt. Tistega človeka bi rad poznal, ki je napravil take postavbe, da ti prodajo dovoljenje za lov in smeš iti s karabinko v smreče, pa ne smeš streljati kar bi rad ali kar vidiš. Saj je vendar to nekaj nečloveškega in zdravju škodljivega, da ti nastavljajo takorekoč srnjake pred nos, kadar bi pa rad sprožil, pa postava pravi zapik. Saj mora pravi lovec dobiti v takem slučaju božjast in krče, kar mu lahko ostane za vse življenje.

Dalje je govoril modri Charlie, da lahko streljamo zajce, verice, lisice, divje kokoši in medvede. Ampak, da je tudi pri medvedih paragraf, ki ti kliče zapik in to je: ne smeš streljati medveda, ki ni še dopolnil enega leta na tem svetu. Takrat so šla pa naša ušesa pokonci.

"Kaj je tudi taka postava v tej državi?" si upam pripomniti jaz.

"Aha," potrdi Charlie. "Dvesto dolarjev je kazen, če ustreliš, ali živega vjameš medveda, ki ni še star eno leto."

"Kako pa je to," pripomni Dutsch, "ali nosijo medvedje seboj svoje rojstne in krstne liste?"

"Well, tega ravno ne, ampak izkušen lovec mora presoditi na pogled, koliko pri priliki bi bil medved star," pojasni Charlie.

Tukaj se je zopet pokazala vsa modrost pennsylvanskih zakonodajcev. Torej, vzemimo, da zagledaš medveda, s katerim se ne hote in nevede srečata na kakem križpotu. Lovec mora potem najprej deti puško iz rok, se vvesti na kak štor, vzeti svinčnik in papir v roko in začeti računati višino in dolžino, njegov rep in ušesa, velikost njegovih šap in kljuna. Potem lovec vse to skupaj sešteje in dobi rezultat. Rečimo, da njegovi računski pokažejo, da je medved ravno prejšnji dan obhajal suprise party prvega rojstnega dne in da je torej goden za svinčenko, pa bi lovec prijel za puško, da stori svojo sveto dolžnost, kaj mislite, ali bo medved še vedno na onem mestu ali ne. Jaz bi rekel, da ne, če ima količkej soli v glavi.

Se reče, če bi bili Pennsylvančani napravili tako, da bi vsakemu medvedu obesili na rep tablico, na kateri bi bilo z velikimi številkami zapisano dan, ura in leto njegovega rojstva, potem ta postava še ne bi bila tako napačna. Ampak da bi šel lovec do medveda, mu odprl gobec in ga po zobeh spoznal koliko je star, ni priporočljivo in je tudi jako

Paul Keller

CVET NAŠE VASI

"Dragi moj, če hočeš tuliti, pojdi na njivo, pa tuli vprico sonca in lune, a ne vprico mene! Sicer si pa zapomni, da tako tele, kakršno si ti, ne more koga spraviti v grob! Bernard je bil pametnejši kot ti!"

"Saj prav to je," je zavekal Tone, "in prav zato mi je tako hudo. Bolje bi bilo, da bi bil jaz umrl."

"Izginil!" mu je zaukazala Mina.

Pogreb je minil. Minilo je tudi to, da se je mati sesedla, preden je mogla na voz, in so jo morali odnesti v hišo nazaj; minilo je izražanje sožalja, ko človek nikoli ne ve, ali izvira iz srca ali je iz vljudnosti. Minilo je še to, da se je Olga pri črni maši, v najbridkejši uri za Mino, bahala s svojim lepim glasom in jo je učitelj Novak spremljal na orglah. Kaj je ta "uboga v duhu" mislila, da jo more kaj takega potolažiti ali pobotati z njo? —

Tone je še vedno dan in noč vokal. A Mina je vedela: ta ne bo dobil možganske mreže! Zadelo ga je le to, da je moral z udobnega prostora svojega sončnega življenja za kratko dobo v temni kot. Ondi ga zebe, ondii se boji, a kmalu bo našel izhod v svetlobo in toploto in bo spet vse po starem. Le majhen spominček bo ostal v srcu — in to dobro dene. —

Kako je bilo z materjo? Le kako se je mogla ženska, ki je rodila toliko otrok, ki je več desetletij krepka, marljivo in uspešno vodila tako veliko gospodarstvo, kako se je mogla izmisliti v lenobno, utrujeno reko, ki se počasi vahi proti morju in hoče ondii izginiti? Človeška usoda, Mina! Čakaj, kako bo s teboj, ko boš dobila ti sive in bele lase! To so srebrne žice, katerih se oprijemajo utrujeni in odtujeni ljudje na poti k poslednjemu cilju. Ti, Mina, imaš plave, poletne lase! Ti vse jasno vidiš. Mati je v pozni, megljeni jeseni. Njena drevesa ne donajajo drugega ko velo listje. Bodi dobra, Mina!

In bila je dobra, negovala je muhasto, zamerljivo, zmeraj stokačjo ženo, le časih jo je rezko zavrnila. To je bilo večkrat ko osvežujoče zdravilo.

Če ima človek eno samo bolečino, pa bodisi veliko ali majhno, jo občuti vsak trenutek; a če je človek ranjen na več mestih, tedaj se časih izloči ena bolečina. Mina je ko iz dalje zaslišala, da sta vladni svetnik in nekakinja odpotovala. A kaj zato?

22.

Po tihi vasi Loki se je od hiše do hiše širila grozna novica. V cerkev so vlomili, izropali tabernakelj, okradli samega Boga!

Župnika je ta grozni dogodek popolnoma strl. Torej ni zaman opozarjal bolni deček! To opozorilo ni bil izrodek vročičnega človeka. Deček je govoril bridko resnico!

Še huje je zgrabilo Mino. Zapetla se je v zadnji kotic vrta.

To je bila torej resničnost, kar je takrat tako pretreslo in po-

zamudno delo. Tako so delali v starem kraju naši sejmariji, ki so kravam in volom v odprto žrelo gledali, če je že vrgel krajčke ven ali še ne.

Da ne puste vjeti in odpeljati iz gozda živega medveda, to že razumem, ker se je bati radi ljube miru med lovci in medvedi. Če je medved mrtev, je konec njegove hudomušnosti, če je pa živ, se pa lahko pripeti kakšna neljuba stvar. Torej v tem pogledu skrbijo modri zakonodajci za vso varnost lovca. Vsa čast jim!

(Dalje prihodnjič)

znej umorilo njenega ubogega brata?

On je torej resnično videl cerkvenega roparja, o katerem je v jasnih trenutkih govoril? Zakaj je vse do konca molčal? Ali ni spoznal roparja, ali — ali pa...?

Mini se je skrčilo srce, zameglilo se ji je pred očmi, ko ji je prišla strašna misel.

Ali je Bernard le predobro spoznal cerkvenega roparja?

Debele kaplje so ji polzele s čela, obenem jo je stresala mrzlica.

Nato je bila vsa otrpla — in nato je z grozo spregledala.

Splazila se je v župnišče. Župnik se je zaklenil v pisarno in ni hotel nikogar sprejeti. Odposlal je že brzojavko škofijstvu. Zvonovi so zvonili ko za pogreb. Tudi Mine Boštjanove župnik ni hotel sprejeti. Odločno je stopila pred njegova vrata in zaklicala:

"Gospod župnik, na vsak način moram govoriti z vami — in sicer glede vloma."

Nato je odprl. Prepaden je bil, zdelo se je, da je bolan.

"Gospod župnik, zdi se mi, da vem, kdo je vlomil."

"Kdo?" je medlo vprašal.

Nekaj hipov ji je zastalo srce, oprijeti se je morala omare; potem je komaj slšno dejala:

"Moj brat Lojze."

Prestrašeno je vprašal: "Mina, kaj ste zdaj tudi vi zboleli?"

"Dajte mi kozarec vode! Slabo mi je!"

Mahoma se je stemnila soba. Dotipala se je do stola, sedla nanj in se z glavo naslonila na mizo. Župnik ji je prinesel vode. Že je hotel poklicati služkinjo na pomoč, a se je premislil, da se ne bi razneslo po vasi. Mina je popila vodo, si nekoliko opomogla in majhen delček njegove moči se je povrnil; dovolj je bilo, da je mogla spet misliti in govoriti.

"Moj brat Lojze je bil."

"Kako da vam pride taka strašna sumnja na misel. Vaš brat je vendar v Hamburgu."

Spet ji je bilo slabo. Župnik je odhitel po kozarec vina.

"Pijte!"

Mina je na dušek izpila vino. Nato je vstala, se prijelja za čelo in pritisnila pest na srce.

"Kakšna šleva pa sem nenadoma? Ali sem ko starka, ki jo vse potare?"

Prejšnja krepka Mina se je zbudila iz hipne omedlevice. Zopet je bil njen glas nizek in mohan, ko je izpregovorila:

"V Hamburgu ga ni več. Mati je Lojzetu pisala pismo, a je prišlo nazaj s pripombo: 'Naslovljenec neznan kam odšel.'"

Pismo sem prestregla. Vem, da ni prav, da človek odpira pisma drugih ljudi, pa sem ga vendarle odprla. Zvedeti sem morala kaj se dogaja za mojim hrbtom.

Za vse sem le jaz odgovorna. Mati je Lojzetu očitala, da je spet brez denarja, ko mu je pravkar poslala pet tisočakov. Da mu ne more več pošiljati denarja, ker ga Mina zaklepa. Nato je dostavila: Kaj da je menilo s tem, da se bo nekaj zgodilo, če ne bo hitro dobil denarja? Za božjo voljo naj si vendar ne stori kaj žalega! Naj pride domov, Mina ga bo morala sprejeti, pa mora privoščiti Mini tudi kako dobro besedo. —

(Dalje prihodnjič.)

DNEVNE VESTI

Roosevelt se pripravlja za predsedniški urad

Washington, 13. decembra. Louis Howe, ki je že mnogo let privatni tajnik Franklin Roosevelta, je danes prišel v Belo hišo, kjer je pregledoval razne urade, v katerih bo deloval novo izvoljeni predsednik po 4. marcu. Lawrence Richey, zaupni tajnik predsednika Hooverja, je spremljal odposlanca Roosevelta po Beli hiši.

Naša zemlja dobi bolj toplo podnebje

Chicago, 13. decembra. Dr. C. A. Wilson, profesor na teh-

nologičnem zavodu v Massachusetts, se je izjavil, da v nekako tisoč letih, ne bo na svetu nobenih orkanov in tornadov. Hipne vremenske spremembe bodo popolnoma zginile. Podnebje bo postalo bolj milo, zime ne bodo več tako ostre.

MESTNE VESTI

Uradniki dr. Mir 10 SDZ

Društvo Mir št. 10 SDZ je izvolilo sledeče uradnike za leto 1933: predsednik Louis Gliha, 9105 Union Ave., podpredsednik Anton Ferfolia, 3336 E. 65th St., tajnik Frank Shuster, 10208 Sladden Ave., Garfield Heights, blagajnik Joe Lekan, 3568 E. 81st St., zapisnikar Kenick Jr., 8908 Union Ave Zdravniki: dr. Anthony Perko, dr. John J. Folin. Zastopnika za SND v Newburgu: Rud. Kenik in Louis Gulden, za Maple Heights: Anton Hrovat, za slovensko šolo: Fr. Gliha in Anton Valenčič.

Nove uradnice

Dr. Waterloo Grove št. 110 W.C. je izvolilo sledeče uradnice za leto 1933: Mary Stusek predsednica, Mary Rogel podpredsednica, Frances Henikman tajnica, 442 E. 156th St., Anthonia Tomle blagajničarka, Ursula Branisel zapisničarka, Cecilija Jaklič spremljevalka, Johanna Potočnik kaplan, Mary Henikman stražnica. Nadzornice: Rose Mesojedec, Cecilija Jaklič in Angela Školar.

Novi uradniki

Dr. Clevelandski Slovenci št. 14 SDZ. je izvolilo sledeče uradnike za leto 1933: predsednik Frank Končan, podpredsednik Frank Lavrich, tajnik John Zupančič, 1364 E. 65th St., blagajnik Louis Judnich, zapisnikar Anton Abram. Nadzorniki: Louis Judnich, Math Penko in Louis Eckert.

MALI OGLASI

Naznanilo

Društvo sv. Janeza Krstnika, št. 37 J.S.K.J. vabi vse svoje člane, da se udeležijo v polnem številu glavne letne seje, ki se bo vršila 18. decembra, v navadnih prostorih. Začetek seje je ob 8:30 dopoldne. Dolžnost slehernega člana je, da se vsaj enkrat na leto udeleži seje. Na tej seji se bo volil tudi odbor za leto 1933. Z bratskim pozdravom — Joseph Rudolph, tajnik.

Letna seja

Društvo sv. Helene št. 193 K. S. K. J. ima svojo letno sejo v četrtek, 15. decembra, v navadnih prostorih. Vse članice so prijazno vabljeni k udeležbi. — Odbor.

SELITEV

John Oblak

1161 E. 61st St.

Tel. Henderson 2730

(Wed. Fri.)

Naznanilo

Članice društva sv. Cecilije št. 37 SDZ ste vabljeni, da se udeležite glavne ali letne seje v sredo 14. decembra ob osmih zvečer. Potrebno je, da vse privede, ne da bi delale kake izgovore. Letna seja je važna in ravno tako volitev društvenega odbora. Zdjaj je treba več previdnosti na vse strani, zato se vas posebno vabi, da vsaka nekaj svetuje, kako bi bilo bolje. Ker le z združeno močjo bomo bolj napredovali.

Opozarjam tudi tiste članice, katere dolgujete, da v tem mesecu poravnate. Leto se bliža h koncu, račune bo treba tudi zaključiti. Nekateri samo obljubujete. Prosi se vas, da tudi izpolnite in poravnate zaostali assessment. Enkrat sem vas opozorila, da ni denarja več na razpolago, da bi se nadalje zakladalo.

Sestrski pozdrav! — Tajnica.

(293)

Vaški apostol

Za "Ameriško Domovino" prestavlja M. U.

In tedaj so prihajali mimo njega vsi verniki, ki so hoteli poklekniti pred božjim grobom. Vrsto mož je otvoril stari šumar, ki je pogledal župnika dokaj neprijazno. Med fanti pa je prišel med prvimi Jaka z Breznikove, ki je imel obraz razpraskan, kakor da se mu je mačka zalela vanj. Tako napol smehljaje je obrnil hlapec obraz v drugo stran, ko se je pred Grobom sestel s Tonetom. To pa je bila nepotrebna previdnost. Kajti očitno ni Tone videl drugega, kakor le cerkveni tlak. Njegov obraz je izgledal zaspán in truden in, dalj kakor drugi je klečal in molil, kakor pač stori človek, ki nosi v srcu strašen dvom, iz katerega mu ne more pomagati nihče drug, kakor edino sam Bog. Tako zatopljen v pobožnost, ni niti zapazil, da je vrsta fantov že odšla, in da so okolo njega že same žene in dekleta. Stara Breznikova je premerila nekoliko posmehljivo mladega šumarja, nato pa očitno zadovoljno opazovala svojo Juliko, ki je poleg svoje matere šla k Božjemu grobu v temni obleki in pobožno sklonjene glave. Nje lepe, ponižne oči so bile zakrite po velikih trepalnicah, a nežni obrazček je izgledal miren in pokojen. Le nekoliko bled je bil.

Resno, skoro trdega pogleda je gledal sicer tako prijazen gospod Felician za Breznikovo ni svetlobi žarečih se lučic. "O, tarju ter pokleknile v bujnobjeni vetlobi žarečih e lučic. "O, ti ljubi, dobri Zveličar . . . kaj vse gre mimo tebe!" Tako je zaspel predse, zaprl brviti ter šel proti zakristiji. Pri vratih je še trenotek postal in pogledal tja proti zadnjemu stolu, v katerem ste bili dve mesti prazni.

Gospod Felician je stopil pred zakristijo. Kako krasno jutro! Kako krasna je ta spomladanska svetloba, ki je obsevala že zelene travnike in pa še zasnežene hribe. In vsa nevolja je izginila iz župnikovega obraza. Počasi je stopil k zidu ter je pogledal doli po cesti, ki je vodila k Malarčini hiši. "Ti da se boš upirala? Tako? Pa niti danes nisi prišla? Na tako svet in tako božanstveno lep dan! Nu, le počakaj, ti ženska trgoglavost, ti, tebi bom danes povedal nekaj na tvoj kočnik!"

Ko je prišel domov, je Katra takoj pripravila kavo v izbi. Z vso ponižnostjo je stregla svojemu gospodu. Ko pa je videla, da mu kava tekne, je pričela prav ponižno: "Prečastiti . . ."

"Kaj pa bo zopet?"

"Nočem se pripraviti in nočem se mešati v njih dušno pastirstvo. Ampak vendar jih moram opozoriti, da manjkata še vedno dva ledig spovedna listka."

"Glej, glej, kako dobro znaš šteti!" Gospod Felician je vgriznil v masleno žemljo. "Kdo pa še manjka, povej?"

"Malarčina punca manjka. Za to pa se ne bi trgala! Zaradi mene lahko ostane, kjer je!"

"Tako? . . . Nu, seveda, Elizabeta in njena mati nimata krav, od njih ne dobiš masla! In putik tudi nimajo, ki bi legle jajca." Prečastiti je požrl požirek kave in si obrisal usta. "Lepo krščansko, ljuba Katra! Danes na Veliki petek! Zdi se mi, da lučke že ne gore več . . . pri tebi!"

Katra je pordečela. "Nikar naj ne mešajo Božjega groba s kokošimi in kravami . . ."

"Tako: Jaz delam to?"

"Da, oni!" Kuharica si je obrisala obraz s predpasnikom, kakor da stoji pred vročim šte-

dilnikom. "Za Malarco in njeno hčer ne bom izgubljala niti besedice več. Saj itak ne bosti več dolgo v vasi, ti dve!"

"Tako? . . ."

"Da!" Katra je stopila k mizi in uprla prst ob njo. "Ampak Peter Janeza mi tudi še manjka. Ta tudi ni prišel k spovedi — a ta mora priti!"

Gospod Felician se je nasmjal. "I pač nima greha! Kaj pa naj bi se spovedala ta dobričina!"

"Grehi ali ne . . . spovedni listek mora prinesiti! In stola tudi še ni prinesel! Sedaj je že zopet zdrav! Tedaj bi bil že zdavnaj lahko stol popravil!"

Jezno je položil gospod Felician napol pojedeno žemljo na mizo. Vendar pa je dejal mirno: "Le mirna bodi, Katra! Kolikor sem izvedel že, ti je napravil nov stol, pa ga bo že še prinesel. Morebiti ti ga hoče prinesiti za Veliko noč, da boš imela več veselja. Sedaj pa pusti, da pojem v miru zajtrk."

"Nu, da! Ker je ravno Veliki petek, se bom držala nazaj!" Katra je šla proti vratom. "Pa še nekaj sem hotela vprašati —"

Prečastiti je vsekakor opazil, da pride poglavitna stvar šele sedaj. "Katra," je opominjal, "pusti me v miru!"

"Samo vprašati sem hotela, če so si stvar že dobro premislili? Zaradi dovoljenja mlademu šumarju?"

"Ja, hudiča!" je poskočil gospod Felician ter tresčil s pestmi po mizi, da je posoda kar zazvenkjalala. Obenem pa se je tako prestrašil svoje lastne besede, da je kar pobledele. Tudi Katra je kar onemela. "Nu, tako . . ." Staremu gospodu se je glas tresel. "Gospod župnik sam! Kolne! Na Veliki petek! Le glej, kako daleč me spraviš s svojim jezikanjem!"

Katra je pričela jokati. "Saj nisem hotela jezikanje — samo za njihovo korist . . ."

"Že dobro!" je dejal gospod Felician. "Sedaj pa bodi tako prijazna in pojdi, Katra."

Jokaje je Katra odšla iz izbe. Da pa potolaži svojega duhovnega gospoda, je skuhala tako postno kosilo, da bi pač delalo čast celo kardinalski mizi. Ampak, kolikor dolgo je stala med obedom pri mizi — ni bila deležna niti besedice hvale.

Popoldne je le venomer prihajala po prstih k izbinim vratom in prisluškovala. Le vedno je čula šukanje opat, v katerih je nemirno premerjal sobo prečastiti. Končno pa je vendarle nastal molk za vratni. "Hvala Bogu! Sedaj je zaspal! Tedaj je prebolel vse skup!" Hitela je v kuhinjo ter pristavila kavo, da bo ta pripravljena, ko se bo gospod popoldne zbudil. Ko pa je baš hotela zlit vrel vodo v kanglico, je začela iz večje težke korake. Prestrašena je odprla kuhinjska vrata in videla župnika, ki je baš odpiral hišna vrata, s klobukom na glavi in palico v rokah. "Prečastiti, ali ne bodo počakali kofetka?"

Gospod Felician je pogledal preko rame: "Ne!"

"Marija in Jožef!" je jecala kuharica. "Pa baš danes sem skuhala tako dobrega! Sedaj pa se bo pokvaril!"

"Bolje, kakor pa da se pokvari človeška duša."

Ta odgovor je kuharico kar osupel. "Prečastiti, ali so nemara bolni?"

"Ne!"

"Ja, kam pa se jim mudi sedaj . . . brez kave?"

Ta skrb je tudi gospoda Felicianja nekoliko omehtala. "Mar ti moram vedno na nos priveza-

ti, kadar grem kam? . . . Malo hočem popraviti, kar sem danes v jezi grešil!"

"Popraviti?"

"Da! Zato pa tudi ne hodi za mano in ne vohuni! . . . Upam, da bom privedel danes Gospodu Bogu nekaj nazaj, da mi bo zopet dober!"

Prečastiti je zaprl za sabo vrata, medtem ko je Katra v temni veži vila roke. "Danes bodo gotovo naredili zopet kako neumnost . . . iz same dobrote in krščanske ljubezni!" Hitela je v čumnat, odpela si predpasnik, vrgla preko ramen volneno ruto ter si na sive lase nadela črno avbo.

13.

Gospod Felician je stopal v medlem zlatem odsevu poznega popoldne. Pri tem tihem sprehodu po zelenih travnikih se mu je očitno vrnilo ravnovesje v dušo. In ko je blizu Malarčine hiše zavil na cesto je bilo nekaj svetlega in veselega v njegovih očeh. Stopil je proti koči, čije okna so se svetila v solncu. Hišna vrata so bila odprta. Gospod Felician je vstopil v vežo ter potrkal na izbina vrata. "Da, da," se je začel Marijanin glas, "saj sem doma!" Nato pa Elizabetin glas: "Mati, to ni Peter Janez! Po koraku sodeč, bi moral biti kdo drug."

Ko je gospod Felician odprl vrata, je obstal na pragu ter začuden opazoval v solncu in vseh teh igrač se svetlikajočo izbo. Marijana in hči ste sedeli pri delu za mizo, in medtem ko je Marijana delala lepi cerkvički baš stolpič, je vezala Elizabeta iz mahu mala drevesca. Ko je Elizabeta ugledala župnika, je prestrašena spustila delo iz rok in vstala. Rdečica ji je zalila obraz, iz katerega je odsevala tiha žalost. S tihim glasom je pozdravila, medtem ko so nje oči gledale župnika in mater. Tudi Malarica je vstala. Obrisala je roke v predpasnik in priredila izza mize. "Boglonaj na redki časti, gospod župnik!" Malo smehljala se je. "Kaj pa je vas privedlo k nam?"

Gospod Felician si je še vedno ogledoval stene. "Ljubko izgleda pri vaju, ljubko! Tako ljubko!" je dejal, nekoliko v zadregi, kakor da je ves ta blešk spreminil proti njegovi volji resno besedo, ki jo je hotel spregovoriti, v manj resno. "Nisem še zlepa prišel v kako izbico, ki bi bila tako ljubka in tako snažna!" Sedaj je pogledal Marijano, potem Elizabeto. In tedaj je postal še bolj zmeden.

"Nu, da . . . sem mislil, da moram pač enkrat k vama pogledati! Ker pač nočeti ve dve več k meni . . . baš danes, ko je tako božanstveno ljub in tako lep dan . . . tako svet dan!" Gospod Felician je gledal Marijani oči-tajoče v oči.

"Dan je svet, da, gospod župnik . . . tako svet, kakor ga ljudje napravijo!" Mati Marijana se je še vedno smehljala, a iz njenega glasu je odmeval trpek povdarek. "Ravno eno uro predno ste prišli, so mi pobje ometali z neko prav nesveto stvarjo vsa okna . . . in dolgo sem morala čistiti, da sem zopet osnažila šipe. Grdo delo za tako svet dan!"

Preplašen se je ozrl gospod Felician v okna. "Fantje! Ti prcklicani, hodobni fantje!"

Trenutek je zavladal molk v izbi. Nato je dejala Marijana: "Ali ste hoteli govoriti z menoj, gospod župnik? Pa vam noče raz jezik . . . ker je punca tu? . . . Pojdi, otrok, mahu itak nimaš več mnogo; stopi pa ga še nekoliko naberl!"

"Ne, ne," je jecal gospod Felician, "prepoditi pa tudi ne bi hotel dekleta."

Elizabeta si je že zavezala ruto. "Kar mati hoče, to storim rada. Solze so ji stopile v oči, ko je stopila tik župnika. "Mati so dobri, gospod župnik . . . nikar ji ne storite zla!" Gospod Felician je nemo odkimal, njegov pogled pa je dal Elizabeti prijazen odgovor. "Boglonaj!"

Dolgo je gledal gospod Felician v vrata, pri katerih je odšla Elizabeta. Nato je smehljaje pokimal Marijani. "Dobro in ljubko hčerko imate, mati!"

"Da, gospod župnik! Z Lizabetko sem zadovoljna. Moj otrok zunaj ni slab, še manj pa v svoji notranjosti."

"In tako dobrega otroka vam je Bog podaril, a vi pa se hočete upirati?"

"Jaz? Da bi se upirala Bogu? Ah, ne! Ampak, sedite vendar, prečastiti!" Marijana je pospravila na klopi igrače, da pripravi mesto za župnika.

"Hvala vam, hvala, mati." Gospod Felician je odložil klobuk in palico na okno, privzdignil nekoliko talar in sedel za mizo. Tudi mati Marijana je zopet sedla na svoje mesto, prižgala pod posodo za klej malo špiritovno lučko ter pričela zopet delati. Gospod Felician je kimal predse. "Tako, tako, takoo — cerkvice delate?"

"Igračke za otroke, da!"

"Ali pa še veste pravzaprav, kako cerkev izgleda? Mislim, da si že dolgo niste nobene ogledali?"

"Kaj zato! Zunanost si človek pač lahko zapomni. Kar se pa godi v notranjosti . . . nikar ne zamerite, gospod župnik . . . ampak takih ne smem svojih cerkvic delati. Sicer ne bi otroci imeli nad njimi nobenega veselja."

Z vzdihom se je oslonil gospod Felician ob steno. "Kak drug bi sedaj zmerjal in bi bil užaljen. Kajti, mar ni župnik odgovoren za tisto, kar se godi v cerkvi?"

"Ne, gospod župnik! Vam nisem hotela ničesar predbacivati in o vas tudi nimam slabe misli!"

"To tudi vem, zato pa nisem hud sedaj. In prav dobro tudi vem, da ste morali preživeti mnogo krivice, ki je na žalost nisem mogel preprečiti. In če človek trpi krivico, mu gre na žolc. In potem človek navsezadnje tudi ne ve, nad kom se znese. Nu, pa sem dobil tudi jaz tako malo zausničje sedaj. Ampak ono drugo, mati, ono drugo pa se je tikalo našega ljubega Boga."

Marijana je zmajala s sivo glavo. "Katerega Boga pa mislite, gospod župnik? Mar tiste-ga, v katerega verujejo ljudje, kadar govore o hudiču? Ali mojega? Ah, ne Temu se ne upiram!"

S svojim Bogom sem popolnoma zadovoljna! Moj visi tam notri v čumnati . . . "Že vem, da! In ima samo eno roko, kajne?"

je priredili mnogokrat; čast bratom Hrvatom za toliko sodelovanju.

Zahvala cerkvenemu zboru "Oral" pod vodstvom Rev. Boro Petroviča, župnika in pevodjaca clevelandске pravoslavne občine.

Tako zahvala tudi našim slavčkom pevskim društvom in mojstrom pevodjem: "Ilirija" pod vodstvom Mr. M. Rakar, "Adrija" pod vodstvom Mr. Vavtar, "Soča" pod vodstvom Mr. Vavtar, "Zvon" pod vodstvom Mr. Kogoja, "Cvet" in "Zarja" pod vodstvom Mr. Ivanuša.

Ne bomo na podrobno poročali o pesmih naših slavčkov, toda priznati moramo kakor je priznalo občinstvo, da so bile zbrane kakor odbrane za to praznovanje, za kar gre vam, cenjena pevška društva, ki ste se potrudila in udeležila ter sodelovala, vsa čast! Kar ste zapela, je slišala domovinj, ki vam bo za trud in delo ter požrtvovalnost hvaležna! Ko smo vas povabili, ste se takoj odzvali, zavedali ste se svoje narodne dolžnosti, priskočili ste z veseljem in razveselili ste navzoče občinstvo in pokazali ste, da ste sinovi in hčere jugoslovenskega naroda. Čast vam!!! Še vas bo mo pozvali, še se zanesemo da nam se boste odzvali, tako tamburaški kot pevci, tako oni od daleč, kot naši med nami, hvala vam vsem! Kako lepo je deklarirala hčerka ugledne družine Popp pesem "Stara naša domovina." Hvala hčerki Hellen.

Par izjem je, ki se jih ne smemo izogniti, da jim ne bi izrekli še posebno zahvalo za sodelovanje: Pred vsem nas je vse razveselilo pri popoldanski slavnosti sistem in pa točnost na odru. To pa gre čast mojstru Math Grdina, ki je že znan za taka opravila. Omenjeni je vse uredil sam s pomočniki, ki si jih je sam poiskal. Ves čas je bil z nami v odboru, dal nam je večkrat še na razpolago njegove prostore in nas prav na gostoljuben način "tretal," res hvala rodoljubnemu delavcu; čast komur čast!

In nič ni zaostal v mojster-skemu delu Dr. James Mally, kateremu je bilo izročeno vse v oskrb za banket. Gotovo smo imeli veliko užitka, da smo bili razvrščeni na banketu v tako sijajni dvorani v takem redu in imeli na mizi točno in dobro okusno večerjo. Dr. Malleyu so pomagali tudi bratje Mihaljevič in drugi, ki si jih je izbral. Tako lepa hvala vsem in posebnam še seveda kuharicam pa ženam in dekletom, ki so tako tekale in po stopnicah nosile navzgor okusna jedila; med njimi so pomagali tudi mnogi moški, katerim se bo odbor zahvalil še pisмено.

Nekaj zelo važnega in pomenljivega ne smemo prezreti, da bi ne izrekli zahvalo njim, ki so jo zaslužili že pred 15. leti v smislu jugoslovenskega dne. To so

naši prostovoljci, ki so posetili to praznovanje. Prilika ni dala, da bi jih ta dan mogli predstaviti, naj oprostite. Program ta dan je bil radi ogromne udeležbe že uro zakasnjen, tako je ostalo mnogo častnih gostov, tako domačih kakor drugih mestnih uradnikov, da niso bili predstavljeni občinstvu.

Če ima kdo zaslužnje pri jugoslovenskih praznovanjih, ga imajo to vendar naši prostovoljci, ki so se za časa svetovne vojne odločili prostovoljno iti v boj v domovino za osvobodjenje jugoslovenske države. Svoj cilj so dosegli in ponosni se vrnili nazaj med nas. Tiho in skromno so potem zopet med nami živeli v zavesti, da so domovini prinesli vsaj nekaj v dar na oltar.

Ta dan so pa bili med nami in ni bilo mogoče vse to občinstvu naznani, radi tega se to danes s hvaležnostjo povdarja, posebno gospodu načelniku Mr. Pavle Perenčeviću, ki je pripeljal iz Youngstowna in Warren, Ohio več prostovoljcev. Iskrena vam hvala, junaci! Takrat ste šli tje v nevarnost; riskirali ste tukaj lepe in dobre čase in svobodo, ter ste šli iz ljubezni do domovine tje v črne vojne oblake v zavesti: ali padete ali zmagate. Takrat so se vam mnogi smejali, mnogi niso vas razumeli, danes pa so vaša imena bolj živo zapisana in bodo ostala za vedno dokler bo živela ujedinjena Jugoslavija. Živeli junaki! Živeli junaci! Med drugimi so bili tudi naši clevelandski prostovoljci, katerih imena so nam bila podana namreč: Frank Lavrič, Leopold Pucelj, John Jammik in Frank Svete. Ponosni smo na vas vse, ponosni bodite tudi vi! Jugoslavija vstaja in postaja mogočna, svojih sinov ne bo pozabila, stavila bo spomenike, ki bodo pričali o junaštvu osvoboditeljev jugoslovenskega naroda. Čast vam!!

Zahvalimo se tudi glasbenemu mojstru in pesniku Mr. Ivan Zormanu za vodstvo večernega banketa in njegove besede k pomenu dneva. Bodimo ponosni, da imamo take sinove! Domovina bo še tudi živela v tujini, dokler bomo imeli take močje. Narod jugoslovenski, dovolj si prestal, dovolj si preskusil, zdravstvuj in se veseli, da živi Jugoslavija osvobodjena. Tvoja mati je bila in bo ostala, nikdar je cenil manj nego druge, nikdar je ne pozabi!

Posebna zahvala tudi vsemu občinstvu, ki se je ves čas tako

lepo zadržalo in mirno prisostvovalo. Hvala lokalnemu časopisu za poročila, osobito pa Ameriški Domovini za iskrene članke.

RESOLUCIJA

Ker je slavnost povečala akcija kulturnega jugoslovenskega vrta, se je o tem ukrepalo na seji tudi o bodočnosti tega kulturnega vrta, ki je bil dne 4. decembra uradno izročeno nam Jugoslovenom od mestne oblasti.

Ideal kulturnega vrta je velik. Sklenilo se je, da se bo za vrt za začasno zavzemal isti odbor in isti klubi, da skliče skupaj vsa kulturna društva in osebe, ki so za delo kulturnih zadev zmogne in poklicane delati.

Ozemlje kulturnega vrta je veliko in ako želimo ga nam mesto tudi še poveča. Ozemlje za naš jugoslovenski kulturni vrt sega od zgornjega do spodnjega bulevarja, kjer je skoro dolžine nad 400 čevljev ali več. Širina za enkrat je 165 čevljev, kar se pa lahko še razširi za nadaljnih sto čevljev.

Torej je dovolj zemlje, je dovolj blizu nas, pred pragom jo imamo in ni dvoma, da se bomo zanjo zavzeli tako, kakor so se zavzeli že pred nami šesteri drugi narodi, ki stanujejo dlje od tega vrta ko mi.

Za kulturno delo, ki bo moralo biti čisto nesebično, se bo dalo priloško vsemu jugoslovenskemu narodu, da bo lahko pokazal svoje zanimanje zanj!

Toliko naj za enkrat zadostuje, nadaljna pojasnila bodo sledila. Za katerokoli pomanjkljivosti naj se nam oprostite, če niso bila tu poročana, saj imamo še vedno odprte kolone za popravek ali nadomestilo v bodočnosti.

Končno pa pozivljamo ves jugoslovenski narod k lojalnemu sodelovanju v vseh ozirih za boljši sporazum in složnost med nami.

Bilježi s podpisom:

Odbor zgoraj imenovanih klubov

LED IN PREMOG

TOČNA POSTREZBA

JOSEPH KERN

SLOVENSKI RAZVAZALBO

LEDU IN PREMOGA

1194 E. 167th St.

Posličitel: KEmore 4381

Dr. A. L. Garbas

SLOVENSKI

ZOBOZDRAVNIK

6411 St. Clair Ave.

v Slov. Nar. Domu

soha št. 10

Tel. Henderson 0919

Brazis Bros. bankrotna razprodaja

FINE OBLEKE — NIZKE CENE — VELIKA IZBIRA

\$6.75 \$9.75 \$12.75

Obleke, površniki, suknje

Ta razprodaja je samo v eni trgovini

6905 Superior Ave.

Narejene po meri

\$14.95

VESELICA

bo popolen uspeh, ako jo oglašate v

"AMERIŠKI DOMOVINI"

Društva imajo izjemne cene na oglasih!

VESELICA

bo popolen uspeh, ako jo oglašate v

"AMERIŠKI DOMOVINI"

Društva imajo izjemne cene na oglasih!

VESELICA

bo popolen uspeh, ako jo oglašate v

"AMERIŠKI DOMOVINI"

Društva imajo izjemne cene na oglasih!

VESELICA

bo popolen uspeh, ako jo oglašate v

"AMERIŠKI DOMOVINI"

Društva imajo izjemne cene na oglasih!

VESELICA

bo popolen uspeh, ako jo oglašate v

"AMERIŠKI DOMOVINI"

Društva imajo izjemne cene na oglasih!

VESELICA

bo popolen uspeh, ako jo oglašate v

"AMERIŠKI DOMOVINI"

Društva imajo izjemne cene na oglasih!

VESELICA

bo popolen uspeh, ako jo oglašate v

"AMERIŠKI DOMOVINI"

Društva imajo izjemne cene na oglasih!

VESELICA

bo popolen uspeh, ako jo oglašate v

"AMERIŠKI DOMOVINI"

Društva imajo izjemne cene na oglasih!

VESELICA

bo popolen uspeh, ako jo oglašate v

"AMERIŠKI DOMOVINI"

Društva imajo izjemne cene na oglasih!

VESELICA

bo popolen uspeh, ako jo oglašate v

"AMERIŠKI DOMOVINI"

Društva imajo izjemne cene na oglasih!